

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 670

vineri 10 august 1962

12 pagini 25 bani

În umbra inserării, admirînd frumusețea lacului Herăstrău

Oaspeți dragi ai Capitalei

De la ferestrele șirului de autobuze, blocurile de pe Calea Griviței par în dimineața aceasta plină de soare palate de basm.

Sutele de ochi privesc minunata panoramă cu incintare și uimire. Prima întîlnire cu Bucureștiul depășește cu mult așteptările micilor oaspeți.

Într-o clipă oboseala drumului a dispărut și cei 1.500 de pasageri — o parte din cei peste 11.000 care vor vizita în această vacanță Capitala — nu-și mai iau ochii de la ferestre.

„Cînd s-au înălțat, ce mâini măiestre le-au clădit atît de simple, de frumoase?”. Gîndurile, întrebările încep să prindă grai.

Cu doi ani în urmă — se aud răspunsurile — nu erau aici. Eleonora Banciu și toți ceilalți elevi care au vizitat atunci Capitala își amintesc bine. În locul lor se vedeau niște căsuțe pipernicite, clădite și acelea cu trudă în vremurile de mult apuse, cînd ceferiștii Griviței abia aveau cu ce trăi. Acum, prin fața copiilor se perindă sute de ferestre, sute de balcoane. La fiecare locuiește cîte o familie de muncitor, de ceferist. Pentru ei au fost construite toate.

Calea Griviței, popasul făcut la uzinele „Grivița Roșie” au fost abia începutul. Capitala avea să ofere oaspeților săi noi și noi surprize, alte minunate priveliști.

„Cu ce poate fi asemuită marea uzină? Elisabeta Rajcsanyi, fiica unui colectivist din comuna Craidorolț, obișnuită cu liniștea meleagurilor maramureșene de unde vine, n-a mai văzut niciodată hale mari ca acestea de la uzinele „23 August” unde lucrează sute de muncitori, unde se află mașini, motoare atît de multe și mari. Și ce oameni prietenoși a întîlnit aici! Tot grupul lor mare de elevi a fost condus prin uzină, prin secțiile ei. Fiecare s-a străduit să nu scape nici un cuvînt din explicațiile primite de la ingineri și muncitori, care le-au vorbit despre munca lor în uzină, despre lupta pe care o duc pentru sporirea producției, pentru îmbunătățirea calității produselor, despre viața și preocupările lor.

„Tot ce facem noi aici este pentru ca voi, copiii noștri, să trăiți o viață fericită, îmbelșugată” — le-au spus ei.

Aceeași atmosferă de muncă entuziastă au întîlnit-o micii vizitatori și la uzinele „Semănătoarea”, „Vasile Roaită”. Vizita la cele mai mari uzine ale Bucureștiului le-a dezvăluit încă o dată elevilor frumusețea muncii, le-a întărit mai mult dragostea și interesul pentru muncă, respectul față de cei ce muncesc.

„Palmele, 1500 de palme, mîngie catifeaua moale cu grijă, să nu o strice cumva, se urcă apoi în sus spre perete și-i pipăie luciul și-ar vrea parcă să ajungă mai sus, să-și plimbe degetele pe bolta unduită a tavanului. Chipurile copilăroase exprimă o gamă întreagă de sentimente: uimire, bucurie mîndrie. „Aceasta este deci sala Palatului, pe care am văzut-o de nenumărate ori în filme, în ziare și reviste? Este mult mai frumoasă cînd o privești, o adevărată bijuterie!” — par a spune ochii fiecăruia. Ghidul le explică, spre și mai marea lor mirare, că din oricare parte a sălii sunetul se aude la fel de bine. Le face chiar o demonstrație, le arată instalațiile și le vorbește apoi despre hărnicia, despre dragostea cu care au muncit constructorii la ridicarea acestui impunător edificiu.

„Nici Benone Cărmăjan de la Școala medie din Bocșa și nici Ștefan Batki, viitor ofelar, acum elev la Școala profesională a Combinatului metalurgic din Reșița, amîndoi la prima lor întîlnire cu Capitala, nu și-au putut închipui prin cîte mâini trece cartea pe care învață ei, pînă să ajungă așa cum o cunosc. Abia vizita la Combinatul poligrafic „Casa Școlii” le-a dezvăluit acest lucru, lor și tuturor celorlalți vizitatori elevi. Manualele pe care le vor primi în dar sau le vor cumpăra în curînd din librării sînt făcute cu migală, cu grijă, de o armată întreagă de muncitori — linotipisti, tipografi, zețari, legători. Zilnic din mîinile lor ies mii de cărți pentru toți elevii patriei. Cărți

pe care cei doi fii de ofelari de la Bocșa și Reșița, ca și toți ceilalți elevi care au privit cu cită muncă se fac, le vor păstra, le vor îngriji mai bine, în semn de respect pentru muncitorii combinatului.

O săptămîină șirul de autobuze a purtat pe oaspeții din școlile regiunilor Maramureș, Dobrogea, Suceava, Banat, Crișana, pe bulevardele largi ale Capitalei.

Popasurile făcute sînt greu de numărat. Vizitatorii s-au oprit îndelung și în fața blocurilor noi care împinzesc străzile și cartierele, și în parcurile cu mirosuri îmbătătoare și în fața uriașei cupole a Pavilionului expoziției economiei noastre naționale.

S-au plimbat ceasuri întregi pe aleile și prin sălile Palatului Pionierilor, minunatul dar făcut de către partid copiilor Capitalei, au aplaudat cu căldură spectacolul de estradă prezentat special pentru ei la Circul de Stat, au admirat nemuritoare tablouri expuse în Muzeul de artă al R.P.R.

Capitala a rămas în imaginea fiecărui elev ca un oraș tînr, plin de farmec și frumusețe. Un oraș care freamătă de muncă, care crește pe zi ce trece. Despre frumusețile sale, despre oamenii săi, despre tot ce au întîlnit în vizita de-o săptămîină, elevii vor povesti cu mîndrie părinților, prietenilor.

„În șirul de autobuze, locul primilor oaspeți l-au luat alții. Sînt elevi din toate colțurile patriei. După ei vor urma alții și alții. Peste 11.000 de elevi. Toți vor privi Capitala cu uimire, cu incintare, cu bucurie.

Și toți vor simți nevoia să transmită impresiile în satul sau orașul de unde au venit. Peste 11.000 de ilustrate de cărți poștale, cu imagini din Capitala iubită se vor răspîndi în toată țara, purtînd pe ele cuvinte din care se desprinde același gînd sincer, din inimă: „Sînt mîndru că țara noastră are o Capitală atît de frumoasă!”.

MONICA VERDES

În cinstea zilei de 23 August

Întîmpinînd marea sărbătoare a eliberării patriei noastre, Casa Pionierilor din orașul Pitești organizează numeroase acțiuni menite să facă cunoscută pionierilor importanța acestei zile, să contribuie la educarea lor în spiritul dragostei față de patrie.

Printre acțiunile programate se numără o seară literară cu tema „Eliberarea patriei”, la care pionierii vor recita versuri închinete acestui eveniment și vor cînta cîntece patriotice. Pionierii vor participa, de asemenea, la adunarea cu tema „Recunoștință partidului iubit” și la simpozionul „Pagini din lupta comunistilor pentru fericirea poporului”.

Intense pregătiri pentru întîmpinarea mării sărbători se fac și în taberele din raionul Pitești. Bunăoară, la tabăra de pionieri de pe lângă Școala de 8 ani din comuna Cosmeana se pregătește o adunare cu tema „Satul nostru în trecut și astăzi”. Îndrumați de cadrele didactice, pionierii au început să se documenteze asupra trecutului satului, să stea de vorbă cu țărani colectivști, de la care primesc numeroase informații interesante. În curînd pionierii vor face o vizită la fabrica de cherestea, unde se vor întîlni cu muncitorii frunțași în întrecerea socialistă care se desfășoară în cinstea zilei de 23 August.

În același timp pionierii și elevii desfășoară, sub îndru-

marea cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri, și numeroase acțiuni patriotice. Bunăoară, copiii din comuna Ursoaia cinstesc ziua de 23 August participînd, alături de părinții lor, la munca voluntară pentru construirea unor noi săli de clasă.

B. MOLDOVANU

Dornici să sprijine din toate puterile lor campania de recoltare și a arăturilor de toamnă, elevii din anul II ai școlilor profesionale de pe lângă uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” din București și „7 Noiembrie” din Craiova participă activ în aceste zile la realizarea de noi mașini agricole perfecționate, la repararea și întîreținerea chiar la locul de muncă a mașinilor puse în funcțiune.

Alături de elevi, profesorii-ingineri și maiștrii-instructori aduc o contribuție activă, îndrumînd practica și rezolvînd problemele tehnice de producție.

De curînd conducerile celor două uzine au mulțumit școlilor pentru activitatea desfășurată de elevi care, așa cum se arată într-una dintre scrisori, „a ajutat colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni ai uzinei să realizeze înainte de termen angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August, contribuind la înzestrarea agriculturii noastre socialiste cu noi mașini, mai perfecționate.

FL. MIRCEA

La început vînzarea manualelor școlare

Cu sprijinul ORGANIZAȚIEI DE BAZĂ

Îndrumate de organizația de bază P.M.R., cadrele didactice din școala noastră s-au străduit permanent, în cursul anului școlar încheiat, să ridice pe o treaptă mereu mai înaltă nivelul muncii instructiv-educative.

În adunările generale ale comunistilor din școală s-au analizat nu o dată probleme legate de munca de educare comunistă a elevilor, urmărindu-se antrenarea tuturor cadrelor didactice, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri și a comitetului sindical la realizarea sarcinilor izvorite în acest domeniu din documentele de partid și de stat.

Intr-o adunare generală ținută în trimestrul I, de pildă, comunistii au discutat despre rolul școlii în formarea omului nou, a omului comunist. La această adunare au fost invitați diriginți și învățători, secretarul organizației U.T.M. și instructorul superior de pionieri. Dezbaterile au scos la iveală realizările obținute în munca instructiv-educativă, lipsurile existente, ca și sarcinile cadrelor didactice pentru continuarea îmbunătățirii pregătirii lor profesionale și politice. Hotărârile adoptate au dat o orientare justă activității ulterioare a conducerii școlii, a profesorilor diriginți, a organizației U.T.M. și a comitetului sindical din școală. Bunăoară, s-a recomandat conducerii școlii să se ocupe mai îndeaproape de conținutul muncii metodice, îmbunătățind tematica ședințelor ținute de comisiile metodice, ajutându-le să-și axeze activitatea pe interpretarea faptelor și fenomenelor analizate în cursul lecțiilor de pe pozițiile materialismului dialectic și istoric, pe găsirea celor mai bune metode de predare, pe combaterea rămănerii în urmă la învățătură.

Recomandările făcute au fost traduse în viață. Astfel, în comisia profesorilor de limba română au fost analizate metodele și procedeele folosite pentru predarea temei „Partidul oglindit în poezia de după 23 August 1944”. Discuțiile purtate i-au ajutat pe profesorii care predau limba română să întărească în predare preocuparea pentru conținutul ideologic al operelor studiate în vederea unei bune orientări a elevilor, pentru dezvoltarea dragostei tineretului față de partidul clasei muncitoare.

Comisia metodică a profesorilor de științe sociale a dezbătut teme ca „Folosirea documentelor de partid, a presei, a literaturii și a radioului pentru îmbogățirea

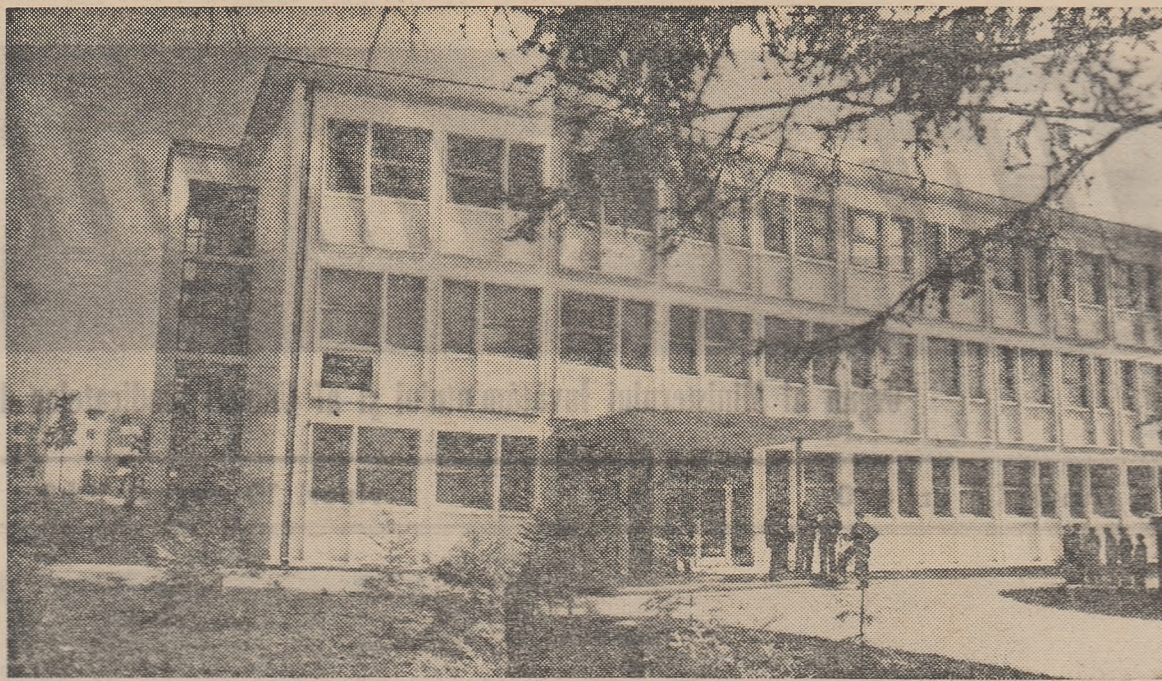
rea conținutului și actualizarea lecțiilor de științe sociale”, „Asigurarea accesibilității cunoștințelor de istorie la clasele V—XI și interpretarea fenomenelor istorice de pe pozițiile materialismului istoric” etc. Discutarea acestei teme a adus o contribuție însemnată la justa orientare a profesorilor de specialitate, la îmbunătățirea lecțiilor ținute de ei. Aceasta i-a ajutat pe elevi să-și însușească cunoștințe temeinice, le-a dat posibilitatea să interpreteze just fenomenele istorico-sociale.

Tema susținută în comisia diriginților — „Cum lupt împotriva misticismului în activitatea educativă la clasa pe care o conduc” — a dat o bună orientare muncii profesorilor diriginți, combătându-se atitudinile de formalism și indicându-se căi de realizare a educației ateist-științifice a elevilor. De asemenea, diriginții au fost îndrumați ca în ședințele lunare cu părinții să poarte cu ei convorbiri pe teme pedagogice. Ca urmare a sprijinului dat de comisia metodică, munca de educare ateist-științifică a elevilor s-a îmbunătățit. Totodată, în urma orientării primite din partea biroului organizației de bază și a conducerii școlii, s-a îmbunătățit colaborarea între profesorii diriginți și organizațiile U.T.M. și de pionieri.

Ținându-se seama de faptul că la un moment dat se neglija în școala noastră organizarea vizitelor în întreprinderile industriale și a excursiilor în împrejurimi, s-a discutat în comisia metodică de specialitate despre necesitatea excursiilor și vizitelor în producție și despre metodică desfășurării lor. Ca urmare, sub conducerea profesorilor de specialitate și a profesorilor diriginți, până la sfârșitul anului școlar toate clasele VI—XI ale școlii au vizitat Centrul de industrializare a lemnului din localitate, unde li s-a explicat elevilor întregul proces tehnologic. Nu este nevoie să mai accentuăm asupra rezultatelor instructive și educative pe care școala le-a realizat prin vizitarea acestei întreprinderi și a altor obiective industriale din localitate.

Multe sînt laturile muncii noastre școlare în care organizația de partid ne-a dat îndrumări prețioase. În cele de mai sus am arătat doar câteva din ele.

GHEORGHE NEGOIȚĂ
directorul Școlii medii
„Vasile Roaită”
Rîmnicu Vilcea

Clădirea nouă a Școlii de meserii din Suceava

Pregătiri pentru noul an școlar Instantanee

Tovarășul secretar al comitetului executiv al sfatului popular raional Roșiorii de Vede cunoaște bine stadiul în care se află pregătirea bazei materiale a școlilor din raion în vederea deschiderii noului an de învățămînt. Ne expune pe scurt situația fiecărui local în construcție la data de 3 august 1962 și ne relatează totodată că majoritatea covârșitoare a școlilor existente sînt puse la punct încă de la sfârșitul lunii iunie, așa cum au raportat la consfăturile raionale mulți directori de școli. Aflăm, de asemenea, că s-au făcut comenzi de manuale pentru clasele I—VII, care vor fi distribuite gratuit elevilor.

Așadar — vești bune. Plecăm bucuroși în raion, să vedem „pe concret” situația. Ne întovărășește tov. Ion Tecuceanu, care ne vorbește cu lux de amănunte nu numai despre situația la zi a fiecărei construcții, dar și despre „istoria” ei.

În comuna Papa, clădirea nouă a școlii cu 4 săli de clasă și dependențele necesare se apropie de sfârșit. Va fi gata mult înainte de deschiderea cursurilor. Construcția se realizează din contribuție voluntară și imprumut rambursabil. Stăm de vorbă cu directorul școlii. „Păcat — ne spune acesta — că proiectul nu a prevăzut și hîrtie gudronată sub țiglă. Vedeți, la noi, iarna, viscolul introduce multă zăpadă în pod. Construcția e însă solidă, vom face trotuarele ceva mai jos, ca să apărăm cit mai mult din zidărie”. Apoi ne conduce prin școală: „Priviți, aici vor lucra cadrele didactice, aici e depozitul de material didactic, aici...”

Aflăm de la inspectorul secției de învățămînt că directorul acestei școli, tov. Nicolae Lebedenco, nu e numai un organizator priceput, ci și un om care îndrumă cu competență procesul de învățămînt.

La școala nouă din Siliștea, cu

ÎN ATENȚIA ORGANIZATORILOR DE EXCURSII ȘCOLARE

Excursiile școlare se organizează numai cu aprobarea comandamentelor regionale și a comandamentului central pentru organizarea excursiilor, care funcționează pe lângă Ministerul Învățămîntului.

Cadrele didactice care conduc excursiile au obligația ca de îndată ce ajung în localitățile în care se deplasează să ia legătura cu comandamentul de pe lângă secția de învățămînt, pentru a primi indicații în legătură cu vizitarea obiectivelor înscrise în planul excursiei, cu condițiile de cazare și masă, cu asigurarea ghizilor necesari și cu alte probleme privind buna desfășurare a

patru săli de clasă, mai trebuie doar să se parcheteze o sală pentru ca totul să fie gata. Și aici s-a muncit mult, cu spor.

Păcat că nu putem spune același lucru despre felul cum este pregătită pentru noul an cealaltă școală din Siliștea. Aici lucrările de reparație capitală prevăzute nici n-au început încă, iar într-una din săli s-a depozitat ovăz. „Tot trebuie să facem reparații capitale...” — explică președintele sfatului comunal. Directorul, tov. Ion Mincă, e plecat în concediu. Frumoasă surpriză vei avea la întoarcere, tovarășe director!

La școala din Peretu, însă, lucrurile merg bine. Încă puțin și ea va fi gata să-și primească elevii. Directorul e plecat la examenul de definitiv, dar adjunctul său e la post și-și face datoria. Administratoarea școlii nu știa că ochiuri de geam trebuie înlocuite, dar colectivității care muncește pentru punerea la punct a ferestrelor cred că-n trei zile vor termina.

Într-o clasă, profesorul de limba română, Iulian Rădulescu, făcea meditații cu vreo 10—15 elevi în vederea concursului de admitere. Și aceasta face parte din pregătirea pentru noul an. La școala din Peretu acest lucru este cu atât mai necesar, cu cît la sesiunea din vară a concursului au reușit puțini elevi.

Să pregătești pentru deschiderea anului de învățămînt o casă de copii în cadrul căreia funcționează și o școală și unde sînt găzduiți 800 de elevi, nu-i treabă ușoară. Curățenia și zugrăvitul trebuie efectuate și în clase, și în dormitoare, și în multe alte încăperi cu destinație variată. Dar cei ce lucrează la casa de copii din Siliștea-Gumești au dovedit că știu să muncească.

Directorul a avut o inițiativă bună: să se realizeze majoritatea lucrărilor prin posibilități proprii. Organizația de bază P.M.R. l-a sprijinit îndeaproape. Rezultatul: jumătate din lucrări sînt gata. Am văzut cîteva dormitoare puse la punct de personalul „calificat” al școlii. Nu le deosebești cu nimic, în ce privește calitatea lucrării, de cele în care au lucrat salariații întreprinderii de specialitate. Dar cheltuielile? În loc de aproximativ 400.000 lei, costul lucrărilor se va reduce la circa 40.000 lei — ne spune directorul casei, tov. Ștefan Costea. Iată dar ce rezultate se pot dobîndi atunci cînd există inițiativă, cînd oamenii sînt mobilizați, cînd se muncește cu însuflețire.

La Ciolănești-Deal sînt două școli de opt ani. Una din ele, Școala nr. 2, e pregătită pentru deschiderea cursurilor încă de la 1 iulie. Și cealaltă e gata să-și primească elevii. Între ele este însă o mare deosebire. La Școala nr. 2 te îmbie florile frumos îngrijite de elevi, la Școala nr. 1 grădinița din fața intrării e năpădită de buruieni. Lucrurile au și ele o explicație: La Școala nr. 2 sînt prezenți directorul

la Școala nr. 1 nu se află nici un cadru didactic.

Școala dată în folosință în anul trecut la Ciolănești Vale n-a avut nevoie de reparații. Elevii au păstrat-o „ca nouă”. Dar grădina de lângă ea a fost „păstrată” în aceeași stare în care se afla înainte de a se clădi aici o școală. Profesoara care suplinește catedra de științe naturale, tov. Margareta Coman, n-a putut da nici o explicație în legătură cu starea de părisire care domnește în „grădina” școlii. Cultivarea și îngrijirea ei nu fac parte din problemele deschiderii anului școlar? Ba da — dar aceasta ar trebui s-o știe și cadrele didactice care lucrează aici.

Cînd intri pe poarta școlii din Săceni îți dai seama imediat că ai de-a face cu un director harnic și priceput. Tot ce vezi îți face plăcere. Clasele, coridoarele sînt „lună” și grădina școlii e bine îngrijită.

— Cine îngrijește grădina, tovarășe director?

— Profesoara de științe naturale, tov. Sevastița Șerban, dar o mai ajută și eu.

Tov. Ion Albușescu, directorul, are cu ce se mindri.

La școala din Drăcșani se pregătesc listele de inventar, căci în localul școlii totul e pus la punct.

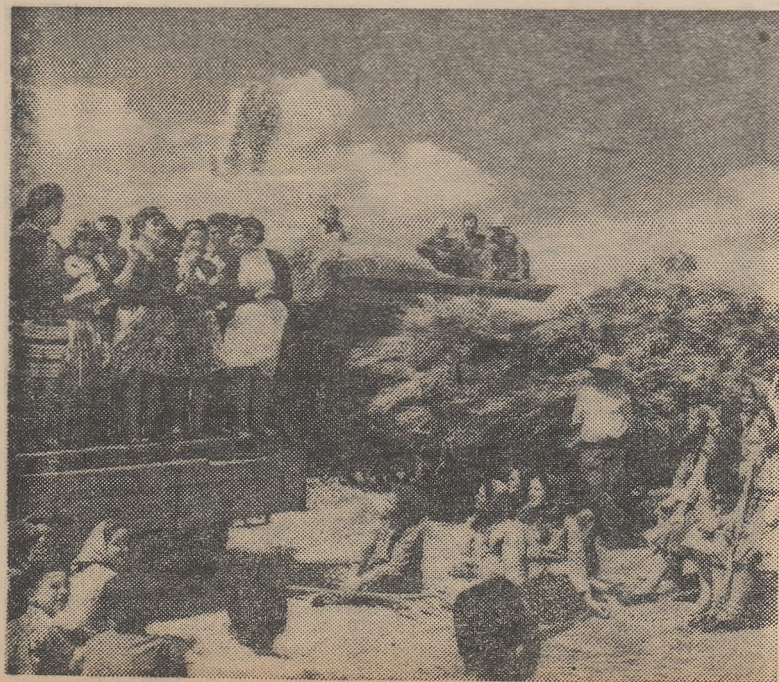
La Beuca se muncește de zor: se repară clădirea veche. În ceea ce privește însă clădirea nouă, realizată prin contribuție voluntară și imprumut rambursabil, mai este mult de făcut. Lipsesc dușumelele pentru o sală de clasă, nu s-a primit încă toată țimplăria, iar cea care s-a primit și s-a montat are nevoie, în unele cazuri, de reparații generale. Cum a putut I.I.L. Videle să livreze asemenea țimplărie și cum de a recepționat-o funcționarul sfatului popular? Dacă nu se iau măsuri urgente, copiii nu vor putea învăța în noul local din primele zile ale anului școlar.

La Văcărești, ultima construcție nouă pe care am vizitat-o, munca e în toi. Se pare că în ultimul timp s-au luat măsuri de grabire a lucrărilor. Dar faptul că nici pînă acum chereșteau pentru dușumele nu este pe șantier, arată că se pot pune semne de întrebare în legătură cu terminarea la timp a localului.

Iată, pe scurt, ce-am văzut în două zile, cutreierînd satele raionului.

Constatățile noastre coincid în mare măsură cu ceea ce se știe la comitetul executiv raional. Dar școlile vor putea fi deschise în condiții bune numai dacă organele învățămîntului vor continua să se îngrijească îndeaproape de felul cum se desfășoară lucrările acolo unde ele n-au fost încă terminate, dacă vor mobiliza întreprinderile contractante, dacă vor arăta pînă la capăt toată atenția pregătirii lor pentru noul an.

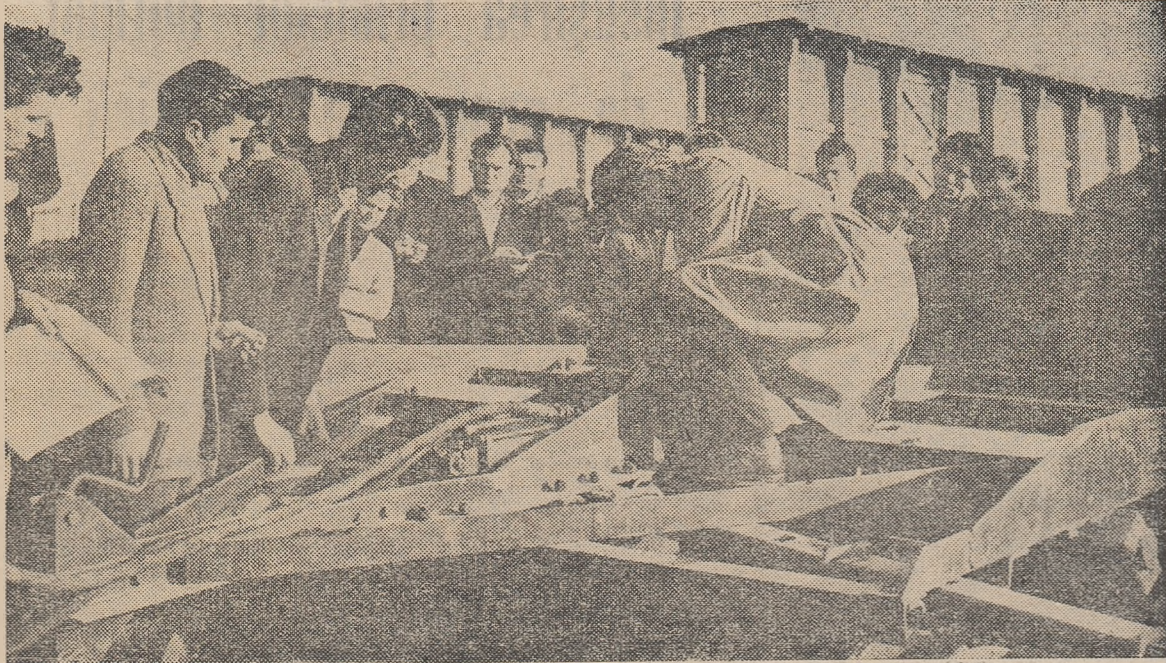
I. GH. BORCA
Inspector general șef al Minis-

Brigada artistică de aqitație a cadrelor didactice din comuna Ciorăști, raionul Rîmnicu Sărat, prezentînd un spectacol la arie, în fața colec-

Cadre pentru agricultură

Moment din pregătirea de specialitate a viitorilor maiștri-mecanizatori

Cabinete și ateliere bine amenajate

În anul școlar care se va deschide în curând, nivelul pregătirii de specialitate a viitorilor mecanici agricoli trebuie să se ridice pe o nouă treaptă, astfel încât ei să poată îndeplini în cele mai bune condiții munca de conducere și exploatarea a tractoarelor, a mașinilor și agregatelor agricole moderne. În realizarea acestei sarcini are o mare însemnătate buna organizare a cabinetelor-laborator și a atelierelor din școlile de mecanici agricoli. Iată de ce în școala noastră se dă o mare atenție de pe acum, din timpul vacanței, amenajării cabinetelor-laborator de tractoare, de mașini agricole, de mecanică tehnică, de agricultură etc. și a atelierelor de instruire practică, precum și dotării lor cu materiale didactice — mașini-unelte, scule și dispozitive.

Cabinetele-laborator sînt, după cum se știe, săli de curs unde profesorul de specialitate prezintă, în cadrul lecțiilor teoretice, materialul intuitiv — piese de motoare și de tractoare sau de mașini agricole. În aceste cabinete, clasele de elevi trec de la oră la oră, în funcție de disciplinele prevăzute în orar în ziua respectivă. Dotarea cabinetelor-laborator se realizează în funcție de specificul disciplinei pentru care au fost organizate. Astfel, în cabinetul nostru de tractoare se vor găsi, expuse în dulapuri-vitrină, piese și ansamble ale motoarelor Diesel 35 și Diesel 36 M, grupate pe mecanisme și sisteme. De exemplu, sistemul de alimentare cuprinde piese în mărime naturală și secționare pentru a se putea demonstra în timpul lecțiilor piesele componente ale fiecărui filtru de curățare grosieră și fină a combustibilului sau ale pompei de alimentare și de injecție și totodată să se poată percepe și funcționarea lor. În același cabinet vor fi expuse pe piedestale (din pricina greutateii lor), piese ale transmisiilor de tractoare — ambreiaje, transmisii principale și diferențiale — precum și piesele organelor de conducere, direcție și rulare. Pentru o înțelegere mai temeinică a principiilor de funcționare a tractoarelor (universal 26, 27 și 28, se vor găsi în cabinet și planșele respective, prinse pe suport pentru a putea fi citit mai ușor utilizate de profesori în timpul expunerii.

În cabinetul de mașini agricole instalăm, montate pe piedestale și suport, diferite organe active ale principalelor mașini folosite în agricultură — plugul P-3-35, cultivatoarele CPF și CPU, semănătorii de porumb și cerealele 2 ESPC-2 și SU-29, mașini de recoltat etc. De asemenea, în acest cabinet vor fi expuse sub formă de machete majoritatea mașinilor agricole.

Atelierele de instruire practică din școala noastră se împart în două grupe: atelierele de lăcătușărie — unde elevii din anul I vor executa operațiuni de traseră, tăiere, pilire, găurire, nituire, filetare, sudură etc., pentru a-și

mașini-agricole, scule și dispozitive, unde elevii vor executa lucrări de montare și demontare a unor piese pentru a cunoaște construcția și destinația lor.

Atelierul de lăcătușărie pentru instruirea elevilor din anul I este pregătit pentru grupe de câte 20 de elevi, îndrumate de un maistru-instructor. Fiecare din ele este dotat cu un polizor electric, o mașină de găurit, strung, bancuri de lucru pentru fiecare elev și pentru maistru. Bancurile cuprind, pe lingă menghină, o trusă individuală de scule formate din ciocane, dală lată normală, dală în cruce, dornuri de 2, 3 și 4 mm diametru, punctator, ac pentru trasat, echer, șurubelniță, compas, pile, suport de șlefuit etc.

Stabilind tabloul lucrărilor practice care vor fi executate de elevii anului I în noul an școlar, maistrul-instructor de la școala noastră au avut grijă să includă în el, după efectuarea de piese simple — punctator, ciocan, echer — și confecționarea unor machete de tractoare și mașini agricole.

În atelierele de tractoare, mașini agricole, scule și dispozitive unde se va realiza instruirea practică a elevilor din anii II și III, locurile de muncă sînt amenajate pe grupe de elevi (4-5 grupe). Noi am organizat atelierele de tractoare separat, în funcție de principalele ansamble-motor, transmisie, organe de conducere și rulare.

Atelierul de motoare a fost dotat cu bancuri și dispozitive pentru rodajul motorului, pentru

centricubă pompe de injecție, pentru aleez lagăre palieri și maneton, pentru încercat și verificat chiulase, radiatoare, ventilatoare. El dispune de un număr de motoare Diesel-35 și Diesel-36 M egal cu numărul de grupe al fiecărei clase. Fiecare grupă are un banc de lucru dotat cu sculele și dispozitivele necesare.

Atelierul de mașini agricole posedă o platformă de beton perfect orizontală, pe care se reglează poziția organelor active ale mașinilor în plan orizontal, vertical sau înclinat la diferite viteze de lucru, cantitățile de seminte debitate de mașină în unitatea de timp sau pe unitatea de suprafață. Atelierul va fi dotat cu mașini agricole moderne cum sînt plugurile purtate și reversibile, cultivatoarele purtate în față și în spate de tractor, semănătorii de porumb și cereale, mașini de recoltat, diferite grape și sape rotative etc. Elevii vor putea lucra astfel efectiv la identificarea pieselor componente prin demontări și montări, precum și la recondiționarea pieselor uzate.

Ținând seama de faptul că desfășurarea lecțiilor teoretice și practice în cabinetele-laborator și în atelierele-școală contribuie mult la îmbunătățirea calitativă a pregătirii viitorilor mecanizatori, ne străduim să amenajăm cât mai bine aceste cabinete și ateliere.

Ing. ST. DUMITRACHE
directorul Școlii profesionale
de mecanici agricoli
din Roșiorii de Vede

Școli în care vor fi pregătiți fruntașii recoltelor bogate

Pînă în anul 1970 agricultura noastră are nevoie de 59.000 de cadre cu pregătire medie, de 150.000 mecanizatori și de 4.000 de maiștri mecanici. Îndeplinirea acestei sarcini de mare însemnătate revine școlilor tehnice agricole, horticoale și veterinare, școlilor profesionale de mecanici agricoli, școlilor tehnice de hidrotehnicieni și de contabilii agricoli. Rețeaua acestor școli, create în lumina Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la organizarea învățămîntului agricol, va număra în noul an de învățămînt 174 de școli profesionale de mecanici agricoli și 98 de centre școlare complexe. Aceste școli, răspîndite în toate regiunile țării, vor fi legate de cele mai mari și mai multilaterale dezvoltate unități ale agriculturii socialiste — stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, stațiuni experimentale ale institutelor de cercetări din domeniul agriculturii.

Numeroși absolvenți ai școlilor de 7 ani și ai școlilor medii de cultură generală își manifestă dorința de a urma cursurile școlilor tehnice de agricultură și ale școlilor profesionale de mecanici agricoli. Urmînd aceste școli ei vor putea intra în rîndul celor care desfășoară pe ogoare bătălia pentru a smulge naturii cât mai multe roade, al mecanizatorilor fruntași, stăpîni pe utilajele perfecționate cu care este dotată an de an mai mult agricultura noastră socialistă, specialiști în agrotehnica solului, tehnicieni care vor face să crească renumele podgoriilor și al livezilor din țara noastră, zootehnicieni pricepuți.

Cu ajutorul mecanizatorilor din lanca

S.M.T. — Lanca din apropierea Brăilei are renumele de a fi una dintre cele mai bune stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Galați. Anul acesta, în apropierea clădirilor centrale, chiar în perimetrul S.M.T.-ului, s-a înălțat un corp de clădire nou, cu încăperi largi, luminoase.

Întrebați asupra destinației acestei clădiri, mecanizatorii răspund cu mîndrie: „Aici va fi pepiniera noastră!”.

În noua clădire a școlii de mecanici agricoli din lanca, căci despre ea este vorba, elevii vor dispune, începînd din acest an, de condiții asemănătoare celor de care dispun elevii marilor centre școlare: laboratoare și ateliere de specialitate dotate cu mașini și utilaje moderne, condiții de învățatură dintre cele mai bune. După perioada de cursuri teoretice, în lunile de practică, încadrați în brigăzi, elevii își vor putea însuși din plin experiența bogată a mecanizatorilor din lanca, recunoscuți fruntași ai recoltelor bogate.

Numeroase posibilități le vor sta la îndemînă și pentru a-și petrece cu folos timpul liber. Iată condiții pentru ca viitorii mecanizatori care se vor forma aici, la lanca, să devină oameni stăpîni pe minunata lor meserie și multilateral dezvoltăți.

Condiții dintre cele mai bune

Condiții dintre cele mai bune pentru pregătirea viitorilor mecanizatori care vor lucra pe ogoarele socialiste se întîlnesc la Centrul școlar de mecanizare a agriculturii din Craiova. Aici se acordă o grijă deosebită familiarizării elevilor cu tehnica agricolă cea mai înaintată. Într-adevăr, cabinetele de tractoare și reparații de tractoare, de mașini agricole și de tehnologie ale Centrului școlar agricol din Craiova dispun de mașini, de ansamble și subansamble reprezentînd cele mai moderne realizări din țara noastră în domeniul tehnicii mecanizării lucrărilor agricole.

Începînd din acest an, în cadrul Centrului școlar agricol din Craiova va funcționa și o școală tehnică de maiștri. Aici vor veni, trimiși de unitățile agricole socialiste din regiune, numeroși mecanizatori fruntași în întrecerea socialistă, șefi de brigăzi de tractoare. Aceasta va face ca activitatea practică a ucenicilor mecanici de tractoare să devină și mai rodnică, creîndu-le posibilități mai largi de a pătrunde toate tainele meseriei.

O etapă nouă, superioară

Pregătirea specialiștilor cu calificare medie pentru agricultură

Și pînă acum această școală — una dintre cele mai vechi din țara noastră — a obținut rezultate dintre cele mai bune, după cum o dovedesc, printre altele, expozițiile de produse agricole pe care le organizează. În fiecare an aceste expoziții cunosc o afluență deosebită de vizitatori, în special colectivități din împrejurimi, ingineri și tehnicieni agricoli, lucrători din gospodăriile agricole de stat. Laudele numeroase înscrise de ei în cartea de impresii sînt cu atît mai valoroase cu cît sînt aprecierile unor specialiști.

Pe zecile de hectare ale terenurilor fermei experimentale a Centrului școlar se cultivă plante din soiurile cele mai productive și mai rezistente. Porumbul dublu hibrid a dat în cultură neirigată și în condiții climatice grele peste 5.000 kg. la hectar, pe unele parcele de grâu s-au obținut recolte de peste 3.000 kg. la hectar etc.

Disponînd de o bogată bază materială, care asigură condiții de însușire a deprinderilor practice, îndrumați de profesorii specialiști care îmbină strîns activitatea didactică cu cea de cercetare științifică, viitorii elevi ai școlilor tehnice agricole, horticoale și veterinară care vor funcționa din toamna acestui an în cadrul centrului școlar vor dobindi o pregătire științifică și tehnică pe deplin corespunzătoare cerințelor.

Gata să-și primească elevii

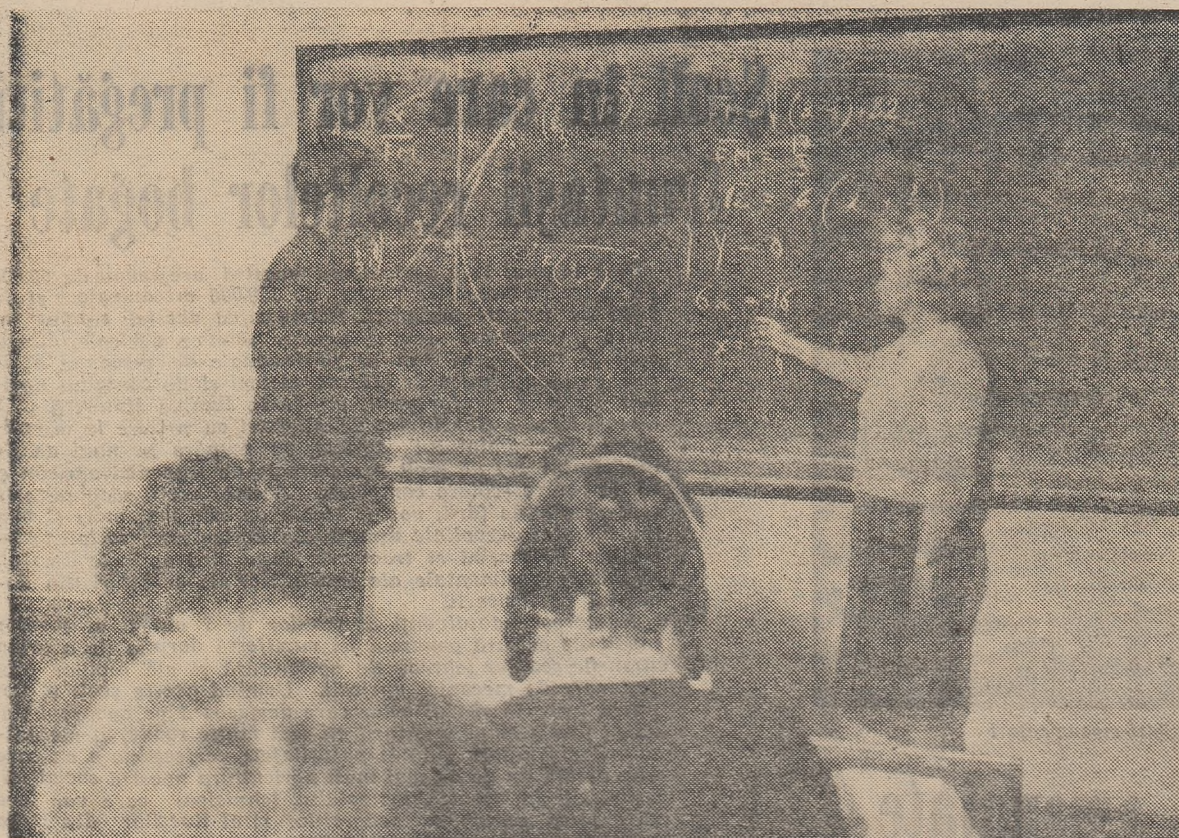
Cadrele de conducere și profesorii Școlii de mecanici agricoli din Ciulnița pregătesc cu grijă școala lor în vederea muncii care urmează să înceapă la 15 septembrie. Ei au acordat toată atenția creării bazei didactico-materiale a școlii prin organizarea și dotarea științifică a cabinetelor, laboratoarelor și atelierelor. Cu sprijinul consiliului regional al agriculturii și al trustului S.M.T., au fost create o serie de cabinete și ateliere care au fost dotate, datorită aceluiași sprijin, cu motoare de tractoare, cu principalele tipuri de mașini folosite în agregat, cu piese și subansamble ale acestor mașini, orînduite în succesiunea prezentării lor în cadrul lecțiilor.

În aceste zile se fac ultimele amenajări interioare și exterioare necesare clădirii. În curînd școala va fi gata să primească pe viitorii ei elevi, gata să le asigure o pregătire temeinică pentru activitatea ce-i așteaptă în satele colectivizate ale patriei.

În fiecare regiune, școli tehnice agricole create în acest an și numeroase școli de mecanici agricoli își vor deschide porțile pentru mii și mii de elevi. Cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și al Consiliului Superior al Agriculturii, toate aceste școli s-au

Însușirea primelor noțiuni de geometrie analitică

Verificarea cunoștințelor la matematică

Probleme ale lecției

În principiu, orice lecție îi formează pe elevi sub raport intelectual, îi convinge de anumite adevăruri, le trezește anumite sentimente. Însă aceste scopuri complexe pot fi atinse numai dacă la lecție se formează o atmosferă intelectuală și emotivă de natură să favorizeze modelarea personalității elevilor. O asemenea atmosferă nu se creează cu mijloace și procedee speciale, nu este rolul „vrajei” exercitate de personalitatea profesorului, ci se realizează mai ales printr-o prezentare interesantă a materialului, prin formularea unor întrebări care să-i oblige pe elevi să judece, prin punerea unor probleme care să suscite interesul lor și să-i îndemne a căuta ei înșiși soluții, prin stimularea participării active a elevilor și aprecierea pozitivă a contribuției lor la buna desfășurare a lecției.

În unele cazuri profesorii nu țin seama de experiența personală a elevilor, de psihologia lor, urmare a condițiilor în care trăiesc. Voind să explice în clasa a V-a cauzele apariției credințelor religioase, un profesor de la o școală din Cluj a încercat să le desprindă dintr-o conversație cu elevii. El a început prin a spune că oamenii se temeau de forțele naturii, de animalele mari, iar apoi a întrebat pe unul din ei:

— Dacă tu te temi de un leu sau de un crocodil, ce vei face?
— Voi încerca să-l supun — a răspuns copilul veacului nostru.

Fără a sesiza că acest răspuns decurge în mod firesc din faptul că societatea noastră, ajunsă la un înalt nivel de dezvoltare, determină un anumit mod de a privi și de a judeca lucrurile și fenomenele, profesorul a continuat:

— Nu cumva oamenii încearcă să câștige bunăvoința animalelor, să le înduplece?

Un alt elev răspunde:
— Ba da, eu le-aș da de mâncare, dar ca să le supun.

E clar că această conversație euristică n-a contribuit cu nimic la realizarea scopului propus. Profesorul n-a ținut seama de faptul că nu toate cunoștințele noi pot fi desprinse cu ajutorul conversației, ci se cer explicate și argumentate, iar pe de altă parte, nesocotind psihologia elevilor, a creat o situație dificilă în clasă.

Preocupăți de bogăția materialului prevăzută în programă și manual, de sarcinile multiple ale lecției, profesorii nu acordă întotdeauna suficientă atenție modului cum reacționează, cum judecă elevii și de aceea uneori nu valorifică ideile și concluziile venite din partea acestora.

explicat desfășurarea și caracterul războiului civil din secolul al XVI-lea, a vorbit despre trecerea la catolicism a lui Henric a IV-lea citind butada acestuia: „Parisul merită o liturghie”. Vrind să controleze în ce măsură au înțeles elevii caracterul războiului civil, profesorul a întrebat: „Ce ne dovedesc aceste cuvinte?” Din clasă i s-a răspuns: „Aceasta ne arată că Henric oricum — hughenot sau catolic — a dorit de fapt pământ și putere”. Profesorul nu s-a oprit asupra acestui răspuns, nu l-a valorificat, ci a trecut mai departe, la explicarea Edictului din Nantes. S-a văzut limpede că el nu apreciază suficient posibilitățile intelectuale ale elevilor, că nu exploatează toate prilejurile oferite de răspunsurile lor.

Deprinși în școală să compare, să analizeze, să generalizeze, unii elevi sint capabili să desprindă anumite idei generale, anumite concluzii care depășesc concepția noastră despre posibilitățile lor intelectuale la vîrsta dată. Iată un exemplu.

Socotind că ar fi prea dificil pentru elevii din clasa a V-a să se prezinte Sparta ca un exemplu al perioadei de democrație militară, un profesor și-a propus să predea lecția despre Sparta fără a compara proprietatea spartanilor și forma de organizare a societății spartane cu cele din orînduirea comunei primitive. Dar atunci cînd el a vorbit despre felul de repartizare a pămîntului și a illoților între cele 9000 de familii de aristocrați, un elev a intervenit, spunînd: „Dar proprietatea lor seamănă cu cea din orînduirea comunei primitive”. Sesizînd această observație, profesorul i-a cerut elevului respectiv să explice ce înțelege prin aceasta. Elevul a continuat: „În orînduirea comunei primitive oamenii aveau proprietate egală. Și în Sparta pămîntul și illoții sint ai tuturor spartanilor”. Profesorul a căutat să stimuleze analiza: „Dar nu vezi și deosebiri?” „Ba da, numai spartanii aveau pămînt bun și aveau în proprietate și illoți. Ceilalți — illoții și perieci — nu aveau proprietate, sau aveau o proprietate foarte mică; ei nu erau egali cu spartanii”. Vorbîndu-se mai departe despre adunarea poporului și sfatul bătrînilor, un elev a remarcat din nou asemănarea cu formele de organizare din orînduirea comunei primitive. „Dar vedeți și vreo deosebire?” — a întrebat profesorul. — „Da, căci aici participau la adunarea poporului numai aristocrații, pe cînd în orînduirea comunei primitive participau toți membrii societății”. Un elev a făcut o

Apreciînd concluziile elevilor, profesorul le-a completat, arătînd că asemănările se datoresc păstrării unor forme vechi, care aparțineau orînduirii comunei primitive.

Se ridică aici o problemă: trebuie oare ca profesorul să se oprească la ideile formulate de elevi, să se bazeze pe ele în expunerea sa ulterioară, să le completeze, sau să nu le ia în seamă, continuîndu-și lecția așa cum a conceput-o?

Credem că, așa cum reia și argumentează din nou problemele despre care constată că nu au fost înțelese suficient, tot așa profesorul este obligat să țină seama și de generalizări, de concluziile desprinse de elevi. Bineînțeles, el trebuie să se convingă de faptul că ei au pătruns cele spuse, să vadă în ce măsură concluziile lor sint rodul unor raționamente corecte și dacă întreaga clasă se poate ridica la înțelegerea acestor concluzii.

Profesorii cu experiență bogată folosesc toate procedeele adecvate pentru crearea unei atmosfere care să-i antreneze pe elevi la o participare activă la lecție. Ei corectează, completează aspectele scoase la iveală de elevi — desigur acele aspecte care se leagă în mod direct de lecția dată. Aceasta nu numai pentru a răspunde la problemele pe care le ridică lecția respectivă, ci și cu scopul de a dezvolta gîndirea, intelectul elevilor.

S. CSEHI, R. MIHALEVICI și A. MOGA
Cluj

Însușirea primelor noțiuni de geometrie analitică în clasa a X-a a școlii medii contribuie nu numai la formarea unui sistem de cunoștințe, priceperi și deprinderi necesare activității practice și teoretice, ci ajută în mare măsură și la dezvoltarea gîndirii elevilor, la înțelegerea profundă de către aceștia a noțiunilor de matematică, a corelațiilor dintre ele.

Predarea noțiunilor elementare de geometrie analitică reflectă o anumită supraetajare obligatorie a cunoștințelor. Se începe cu o corespondență biunivocă între mulțimea numerelor reale și mulțimea punctelor unei axe, se continuă cu măsurarea unui segment orientat în funcție de abscisele extremităților, cu teorema lui Chasles și așa mai departe. Dar studiul fiecărei noțiuni presupune neapărat cunoașterea aprofundată a tuturor cunoștințelor anterioare. De pildă, studierea punctului care împarte un segment așezat în plan într-un raport dat necesită în prealabil stăpînirea adîncită a noțiunilor de segment de dreaptă, punct pe o dreaptă, raportul a două segmente etc.

Pentru ca elevii să poată trece cu succes la rezolvarea problemelor legate de punctul care împarte un segment într-un raport dat, am asigurat înțelegerea corespondenței biunivoce dintre punctele din plan și perechea de numere reale, a noțiunii de segment ca totalitate a punctelor cuprinse între două puncte de pe o dreaptă, a noțiunii de raport între două segmente. În scopul de a asigura o înțelegere cit mai aprofundată de către elevi a acestor cunoștințe, care sint destul de complexe și dificile, am căutat să imbin efectuarea operațiilor cu descrierea acestora în cuvinte și apoi cu folosirea simbolului matematic. Astfel, fiecare operație (acțiune) a fost exprimată concret, prin exemple, prin mișcare etc. Apoi s-a descris în cuvinte efectuarea operației și, în sfîrșit, operația a fost notată prin simboluri, prin formule.

Să exemplificăm.
Am considerat un segment pe o axă. Imediat am trasat o axă pe care s-a delimitat, prin două puncte, segmentul de dreaptă AB. Pe tablă a apărut figura. Apoi s-a luat un punct M între A și B. S-au notat, pe baza corespondenței, abscisele punctelor. S-au obținut A (a), B (b) și M (x). Figura s-a complicat. Punctul M putea fi situat mai aproape de A sau mai aproape de B. S-au desenat cele două figuri posibile. Punctul M a împărțit segmentul AB în alte două segmente, MA și MB, neegale între ele.

Am calculat cîtul dintre aceste segmente, cît care se poate exprima sub formele $\frac{MA}{MB}$ sau $\frac{MB}{MA}$. S-a arătat că dacă se notează raportul $\frac{MA}{MB}$ cu $-K$, atunci raportul $\frac{MB}{MA}$ se notează cu $-\frac{1}{K}$. În același timp s-a arătat de ce s-a notat raportul cu $-K$ și nu cu $+K$.

Folosind cunoștințele anterioare (corespondența biunivocă, relația lui Chasles și rezolvarea unei ecuații), am obținut formula scrisă cu simboluri geometrice:

$$\frac{MA}{MB} = -K, \text{ ca și cea scrisă cu simboluri algebrice: } \frac{a-x}{b-x} = -K$$

Am arătat elevilor că aceste formule echivalente exprimă același fenomen: împărțirea segmentului AB în raportul K prin punctul M. În primul caz poziția punctului M pe axă se exprimă prin segmentul OM, iar în al doilea caz prin formula: $x = \frac{a+Kb}{1+K}$ care s-a obținut prin rezolvarea ecuației de mai sus și exprimă abscisa punctului M.

Prin cîteva exemple numerice am prezentat cele arătate mai sus într-o formă generalizată. De pildă, am considerat A (2), B (8) și $K = \frac{1}{3}$. Totodată am socotit

necesară și o prezentare mai amplă a aceleiași probleme, concretizînd abscisele punctelor A și B prin numere întregi. În acest fel conținutul noțiunilor predate a fost aprofundat și fixat prin corelațiile lor cu celelalte noțiuni din cadrul sistemului de cunoștințe însușit de elevi.

Desigur, elevilor nu le poate fi accesibilă o noțiune mai complexă, dacă ei nu stăpînesc cunoștințele anterioare al căror conținut se împletește cu conținutul noului concept matematic pe care trebuie să-l asimileze. În această privință are o mare însemnătate învățarea pe de rost de către elevi a unor adevăruri, a unor formule. De pildă, operația cu formula $x = \frac{a+Kb}{1+K}$ implică neapărat cunoașterea pe de rost a tehnicii calculului cu fracții, deoarece altfel, paralel cu însușirea noilor noțiuni, elevii ar fi nevoiți să piardă foarte mult timp pentru a deduce, pe baza raționamentului, felul cum trebuie rezolvată operația.

Fără îndoială însă că orice formulă, orice tehnică de calcul este ușor de memorat numai dacă cele predate au fost înțelese conștient. Întotdeauna elevii trebuie să-și însușească cunoștințele matematice pe baza efortului proprii lor gîndiri. Un adevăr înțeles în mod temeinic, conștient, formează baza însușirii adevărului următor.

Prof. ILIE ILASIEVICI
Școala medie nr. 15 — București

Pentru înțelegerea esențialului

Predind psihologia și logica elevilor de la școala „Kölcsey Ferenc” din Satu Mare, am căutat ca ei să înțeleagă în adâncime ceea ce este esențial în cunoștințele prevăzute de programă.

La lecțiile de psihologie, de exemplu, m-am călăuzit permanent de ideea că pentru a contribui la formarea concepției științifice despre lume a elevilor este necesar să asigurăm în primul rând înțelegerea de către ei a tezei fundamentale a filozofiei materialist-dialectice: primordialitatea materiei și caracterul secund al psihicului. Primele lecții de psihologie, în cadrul capitoului „Obiectul psihologiei”, le-am folosit pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă că psihicul este o proprietate a materiei superioare organizate, că este reflectarea, prin mijlocirea creierului, a lumii obiective și nu o manifestare a unui „suflet” imaterial. Pentru a-i face să-și însușească acest adevăr m-am referit la realități incontestabile: inexistența psihicului independent de corp, lipsa psihicului pe treptele inferioare de dezvoltare a materiei, dezvoltarea vieții psihice atât pe plan filogenetic cât și pe plan ontogenetic, paralel cu dezvoltarea sistemului nervos și datorită lui, dependența vieții psihice normale de activitatea nervoasă normală a creierului, apariția stărilor psihopatologice ca urmare a tulburărilor din activitatea scoarței cerebrale etc.

Am căutat să relev faptul că la om, însă, psihicul, conștiința, are nu numai o condiționare biologică (sub raportul genotipic-funcțional), ci mai ales o condiționare social-istorică (sub raportul conținutului). În felul acesta elevii au înțeles dependența conștiinței de condițiile dezvoltării vieții materiale a societății, și-au explicat posibilitatea apariției unei noi conștiințe, superioare — a conștiinței socialiste — ca urmare a lichidării orinduirii sociale bazate pe exploatarea și a construirii orinduirii noi, socialiste.

În legătură cu orice fenomen psihic am urmărit să arăt elevilor

care este baza sa materială, mecanismul său fiziologic, înțelegându-mă pe fiziologia activității nervoase superioare. Această i-a ajutat pe elevi să dobândească o înțelegere materialistă a psihicului, să-și dea seama de caracterul neștiințific al credințelor religioase și al superstițiilor — bunăoară, de falsitatea concepției despre caracterul „nemuritor” al sufletului, a credinței în caracterul „prevestitor” al viselor etc.

M-am străduit de asemenea să folosesc fiecare prilej în vederea ilustrării legilor dialecticii materialiste, pentru a arăta cum acționează ele în domeniul realității subiective, a psihicului, a conștiinței. Teza materialist-dialectică privind unitatea și interdependența fenomenelor am exemplificat-o, de pildă, arătând elevilor unitatea și interdependența proceselor psihice (de cunoaștere, afective și volitive). Legea schimbărilor calitative ca urmare a acumulărilor cantitative am ilustrat-o vorbindu-le elevilor despre apariția reflectării ca proces psihic, despre evoluția psihicului la animale, despre apariția conștiinței ca formă superioară, specific umană de reflectare a realității. Le-am atras în același timp atenția asupra faptului că trecerile de la o calitate veche la alta nouă au loc, în mediul conștiinței, în mod treptat, prin lichidarea treptată a vechilor trăsături de conștiință și formarea treptată a trăsăturilor noi. Legea unității și luptei contrariilor am exemplificat-o analizând, de pildă, cele două procese nervoase fundamentale — excitația și inhibiția — funcțiile corticale de sinteză și analiză, formele contradictorii ale mișcării proceselor nervoase — iradierea și concentrarea — laturile contradictorii ale memoriei — memorarea și uitarea.

În ceea ce privește lecțiile de logică, am căutat să asigurăm eficiența lor prin exemple luate din cele mai diferite obiecte de învățămînt: matematica, chimia, limba română, economia politică, socialismul științific etc. În fe-

lul acesta materialul însuși de către elevi în decursul anilor de școală a putut fi privit dintr-un punct de vedere nou, acela al legilor și formelor generale ale gândirii logice. De asemenea, m-am străduit să-i antrenez și pe elevi în analiza logică a exemplurilor, iar cu ocazia verificării cunoștințelor le-am cerut să folosească alte exemple decât cele analizate în clasă.

Un important mijloc de înarmare a elevilor cu deprinderi de aplicare a legilor logicii îl constituie, fără îndoială, exercițiile. De aceea am utilizat exercițiile atât la fixarea cunoștințelor, ca teme orale pentru acasă, în cadrul verificării, cât și cu ocazia lucrărilor scrise de control. Le-am dat, bunăoară, exemple de definiții, de diviziuni, de silogisme și le-am cerut să analizeze structura logică a acestora, arătând, de la caz la caz, fie genul proximității și diferența specifică, fie subiectul logic, copula și predicatul logic ale judecății etc. De asemenea, am cerut elevilor să alcătuiască singuri construcții logice. Am folosit și forme mai complexe de exercițiu logic: am plecat de la un exemplu care reprezenta o definiție greșită, o diviziune greșită, un silogism greșit etc. și am cerut elevilor să arate norma logică încălcată, să identifice eroarea logică comisă (tautologie, neidentitatea diviziunii, caracterul prea îngust sau prea larg al definiției, extinderea inadmisibilă a termenului major etc.).

Nu rareori se întâmpla, mai ales la început, ca elevii să comită greșeli în construcțiile mai complexe ale gândirii logice. Și aceste greșeli au constituit pretexte pentru exerciții logice.

În general am urmărit să folosesc la lecții exemple cât mai bine alese, știind că în felul acesta elevii privesc cu mai mult interes problemele de psihologie și logică și că, totodată, ei simt utilitatea în viață a acestor discipline.

Prof. IULIU BUD
Satu Mare

Pentru elevii care vizitează în aceste zile de vacanță Capitala, un obiectiv important este și Muzeul de Artă al R.P.R. Iată un grup de elevi din Maramureș admirând tablourile din galeria de artă contemporană

STĂRUINȚĂ PERMANENTĂ

Formarea deprinderilor de exprimare corectă orală și scrisă este o problemă extrem de importantă, care stă la baza întregului învățămînt. Iată de ce am acordat, în munca mea de conducere a școlii, o atenție deosebită acestei probleme.

Asistînd, de-a lungul anului școlar încheiat, la lecțiile ținute de învățători și profesori, am urmărit în mod special probleme ca citirea expresivă și conștientă, analiza conținutului de idei al textului citit, scrierea corectă, dezvoltarea vorbirii etc. Pentru a mă lămurii și mai bine asupra felului cum rezolvă învățătorii și profesorii din școala noastră aceste probleme am folosit și verificarea orală a cunoștințelor elevilor, am consultat lucrările periodice de control, am cercetat, prin sondaj, caietele de teme, caietele de notițe, caietele-vocabular etc. Apoi, pe baza unui bogat material faptic, am organizat prezentarea într-o ședință a consiliului pedagogic a referatului „Munca învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului de predare a limbii române în școala noastră”.

Referatul și discuțiile duse pe marginea lui au arătat realizările dobîndite, lipsurile și cauzele lor, au dus la stabilirea unor concluzii și la luarea unor

hotărîri pentru îmbunătățirea situației. De exemplu, constatîndu-se că unii elevi povestesc mecanic cele citite, bazîndu-se doar pe memorie, fără a desprinde esențialul, că se abat de la subiect în temele date, s-a hotărît să se remedieze aceste deficiențe folosindu-se încă din clasele mici citirea selectivă, variată, compunerii, utilizîndu-se povestiri care să apeleze la judecata și la afectivitatea elevilor. S-a arătat de asemenea că pentru îmbogățirea vocabularului elevilor nu este de ajuns ca ei să aibă caiete-vocabular, în care să treacă toate cuvintele noi și explicarea acestora, ci trebuie să li se ceară să construiască propoziții, fraze și texte în care să le introducă, pentru a le sesiza sensul, nuanța.

S-a cerut ca toți profesorii, nu numai cei de limba română, să corecteze greșelile de ortografie și punctuație ca și greșelile de exprimare orală a elevilor, subliniindu-se că numai printr-o stăruință permanentă, în cadrul tuturor obiectivelor de învățămînt, asupra formării deprinderilor de exprimare corectă, vom putea ajunge la rezultatele dorite.

ANGELA BUHĂIESCU
directoarea Școlii de 8 ani
din Ocna Sibiului

Constături privind problemele de metodică

Secția de învățămînt a statului popular raional Giurgiu a organizat adeseori în cursul anului școlar încheiat constături la școlile în care s-au obținut rezultate bune. Acest lucru a fost impus de faptul că în raion există școli al căror stil de muncă este bine să fie generalizat, a căror experiență merită a fi cunoscută de cadrele tinere.

Au fost organizate astfel de constături, de exemplu, la școala din Gogoșari — școală fruntașă pe regiune, la școala din Malu — fruntașă pe raion — și la școala din Găujani, unde s-au obținut bune rezultate la învățatură. De asemenea, a avut loc o constături la școala de 8 ani din comuna Vieru, unde au fost împărtășite metodele folosite de colectivele didactice de la școlile din comunele Vieru și Falaștoaca, care au reușit să aibă un procent scăzut de elevi cu note mediocre și nici un elev în situația de repetent.

La constături din comuna Vieru au participat numeroși directori de școli, profesori diriginți, secretari ai organizațiilor U.T.M., instructori superiori de pionieri, ca și unii președinți ai comitetelor de părinți. Directorii școlilor din Vieru și Falaștoaca au prezentat referate în care au

arătat cum s-a muncit în școlile lor pentru obținerea rezultatelor bune. A fost prezentat totodată un referat al secției de învățămînt, care cuprindea aspecte ale muncii desfășurate de diverse școli din raion.

Referatele prezentate, discuțiile purtate pe marginea lor, au scos în evidență faptul că profesorii de la școlile din Vieru și Falaștoaca s-au pregătit temeinic pentru lecții, consultînd cu rigurozitate un bogat și variat material bibliografic. Ei au folosit în lecțiile lor și numeroase date legate de realitățile satului, îndeosebi din viața gospodăriilor agricole colective. Totodată pentru a asigura desfășurarea unei munci educative de calitate, învățătorii și profesorii din Vieru și Falaștoaca s-au străduit să cunoască în cit mai mare măsură particularitățile individuale ale elevilor și condițiile în care trăiesc aceștia în familie.

Din cadrul didactice posibilitatea să cunoască experiența fruntașilor muncii din școli, constăturile organizate de secția de învățămînt a statului popular raional Giurgiu s-au dovedit deosebit de utile.

V. SÎRBU
P. BRĂTAN

Practica pedagogică a studenților

Pe lângă cursuri, seminarii și alte forme ale procesului de învățămînt, la pregătirea temeinică a studenților din universități și din institutele pedagogice contribuie mult practica pedagogică efectuată în școlile de cultură generală, sub conducerea cadrelor didactice de la catedra de pedagogie și a metodicienilor de specialitate. Această practică reprezintă un factor important în munca de pregătire a studenților, o completare firească și necesară a cursurilor de pedagogie, de psihologie și de metodică, aducînd o contribuție însemnată la legarea studiului teoretic de activitatea practică din școală. Asistînd la lecțiile ținute de către profesori cu o experiență bogată și rodnică, participînd la diferitele acțiuni educative din școală, ținînd ei înșiși lecții, studenții iau contact cu realitățile muncii instructiv-educative, se familiarizează cu specificul profesiei pentru care se pregătesc.

Studenții anului II de la cele trei facultăți ale Institutului pedagogic de 3 ani din Brașov și-au desfășurat în anul școlar trecut practica pedagogică la unele din cele mai bune școli din localitate. Ei au participat la diferite activități din școală, au asistat la lecții, au făcut analiza lor, urmînd ca în anul III, pe baza experienței acumulate și a cunoștințelor mai complete primite la cursuri, să predea ei înșiși unele lecții.

Pentru desfășurarea în bune condiții a practicii, în cadrul Institutului a fost înființat un cabinet pedagogic în conducerea căruia au fost cuprinse cadre didactice de la catedra de pedago-

gie, precum și metodicieni de la catedrele de matematică, fizică, chimie și științe naturale. Aceștia au coordonat diferitele acțiuni din cadrul practicii și au dat consultații studenților și profesorilor de la școlile de 8 ani unde s-a efectuat practica. Fiecare grupă de studenți practicantă a fost condusă de un membru al corpului didactic. Studenții au primit astfel o îndrumare competentă în ceea ce privește problemele pe care trebuiau să le urmărească în asistențele lor la lecții și la acțiunile educative, ca și în ceea ce privește orientarea discuțiilor lecțiilor. Aceasta a contribuit la aprofundarea, în timpul analizei, a momentelor principale ale lecțiilor respective, la scoaterea în evidență a ceea ce este esențial, creîndu-se astfel posibilitatea însușirii temeinice a cunoștințelor de metodică.

S-a observat că discuțiile sînt mai rodnice atunci cînd studenții urmăresc în timpul asistenței teme precise, că în felul acesta metodele bune folosite de profesorii care țin lecțiile sînt mai bine sesizate. Un interes deosebit a trezit în rîndurile studenților urmărirea unor probleme ca stimularea muncii independente a elevilor, folosirea problemelor-întrebări pentru fixarea cunoștințelor noi, metodică demonstrației în predarea noilor cunoștințe etc. Două studente care au studiat îndeosebi problema stimulării muncii independente a elevilor la lecțiile de fizică au prezentat, în cadrul cercului metodic-științific organizat cu studenții anului II de la Facultatea de fizică-chimie, un referat pe această temă, folosînd exemple culese în cadrul

practicii pedagogice. Nivelul ridicat al referatului, ca și orientarea justă a discuțiilor purtate pe marginea lui, au dovedit seriozitatea cu care privesc studenții viitoarea lor activitate în școală.

O preocupare principală a conducătorilor practicii pedagogice și a profesorilor din școlile unde s-a efectuat ea a fost asigurarea asistenței studenților la diferite tipuri de lecții. De pildă, la Școala medie nr. 2 și la Școala de 8 ani nr. 3 studenții au participat la lecții mixte, la lecții de comunicare a noilor cunoștințe, la lecții în care s-au rezolvat probleme, la lecții în care s-au efectuat lucrări de laborator ca și la lecții de recapitulare.

Studenții au manifestat mult interes și pentru activitățile educative: orele de dirigenție, activitățile pionierești, vizitele la domiciliul elevilor etc.

Cunoașterea muncii instructiv-educative a profesorilor, pregătirea experiențelor demonstrative, a lucrărilor de laborator cu elevii etc. a contribuit în bună măsură la îmbogățirea și la fixarea temeinică a cunoștințelor predate la cursurile de pedagogie și de metodică, precum și la cunoașterea de către studenți a importanței muncii pe care sînt chemați s-o desfășoare după absolvirea institutului. Acest lucru le-a imprimat o mai mare seriozitate în activitatea de zi cu zi, ceea ce s-a reflectat în mai buna lor pregătire la toate disciplinele.

Lector univ. ILIE GAVRILĂ
Institutul pedagogic de 3 ani —
Brașov

Din experiența muncii educative

In anul care a trecut, profesorii Școlii medii „M. Eminescu” din Buzău au dat o atenție sporită muncii educative, căutând să rezolve mai just problemele acestei munci. Ei și-au îmbunătățit astfel experiența, izbutind să folosească metode și procedee diferențiate, în funcție de configurația colectivului pe care-l conduceau, de aspectele concrete ale fiecărui caz în parte.

Publicăm mai jos articolele a doi dintre diriginții de la Școala medie „M. Eminescu” din Buzău, în care aceștia împărtășesc unele aspecte ale experienței lor.

Cunoașterea particularităților individuale

Începând să lucrez ca diriginte, în luna septembrie a anului trecut, cu o clasă nouă pentru mine, mi-am dat seama că efortul meu principal trebuie să se îndrepte în primul rând spre cunoașterea particularităților individuale ale atenției, percepției, gândirii și voinței lor, a aptitudinilor și intereselor pe care le manifestă, a însușirilor lor temperamentale și mai ales a trăsăturilor caracterului lor în formare.

Pentru ca munca mea educativă să dea roade într-un timp relativ scurt trebuiau folosite toate prilejurile ce-mi puteau dezvălui multiplele și feluritele aspecte ale vieții acestor adolescenți.

Mi-am început activitatea luând legătura cu colegii care m-au precedat ca diriginți și cu profesorii clasei din anii trecuți, cu organizația U.T.M. Am aflat astfel numeroase lucruri despre noii mei elevi, căpătând o anumită orientare pentru activitatea pe care urma să o desfășor. Desigur însă că principalele jaloane ale acestei activități trebuiau puse în urma observațiilor proprii.

Am căutat căile prin care să mă pot apropia de elevii mei fără a-i stingheri. Mi-am dat seama că, urmând să mă bizui mai ales pe metoda observației directe, va trebui să fiu cât mai mult timp alături de ei. Am ajuns astfel la concluzia că asistențele la ore mă pot ajuta în mare măsură să le cunosc interesele, particularitățile atenției și memoriei, gradul de dezvoltare a gândirii, posibilitățile de exprimare, ca și acele însușiri de caracter legate de atitudinea față de muncă: consecvența, perseverența, hotărârea de a învinge greutățile etc.

Mi-am însemnat în caietul de observații atât „impresiile”, cât și constatările făcute în legătură cu fiecare elev în parte. M-am preocupat tot timpul verificarea primei impresii, ținând seama de cerința pedagogiei ca observația să se efectueze cu răbdare, interpretându-se just orice manifestare a fiecărui copil.

Am completat observațiile din clasă cu cele culese în alte împrejurări în care am fost alături de elevi: la adunările U.T.M., la munca patriotică, la serbări, vizionări de filme, serate literare etc. Fără îndoială că am putut face multe observații interesante asupra manifestărilor lor în discuțiile din cadrul orelor de dirigenție, mai ales al celor cu conținut etic și de analiză a muncii. Alte observații am cules din convorbirile individuale și cu ocazia vizitelor în familie, din relațiile părinților cu privire la comportarea copiilor lor, la înclinațiile, preocupările sau dorințele acestora.

Datele observației mele nu au rămas, firește, doar consemnate în caiet, ci mi-au servit ca o premisă pe baza căreia mi-am stabilit mijloace de influențare a fiecărui elev, atât în direcția înlăturării aspectelor negative constatate, cât și pentru încurajarea, întărirea și desăvârșirea unor aspecte pozitive.

Iată câteva exemple.

Una din eleve s-a impus atenției mele nu atât prin notele ei bune, cât prin contrastul dintre felul cum învăța și unele aspecte din comportarea ei: superficialitate în îndeplinirea unor sarcini, ușoară ironie la adresa

străduințelor unor colege, lipsa de atenție față de preocupările colective. Am acționat asupra ei direct, prin conținutul orelor de dirigenție, prin exemplele din viață, din literatură, din istorie, prin atitudinea fermă pe care am căutat să-o manifest permanent față de munca și comportarea ei, aprobând ceea ce era valoros, dar dezaprobind de fiecare dată greșelile. Toate acestea n-au rămas fără urmări. Încă din trimestrul al doilea această elevă a devenit mai atentă față de îndeplinirea sarcinilor pe care le primea și își dădea vădit osteneala de a se purta mai bine cu colegele. Participarea ei la convorbirile cu caracter etic a devenit din ce în ce mai plină de interes. În cursul lunii februarie, când s-a vorbit la o oră de dirigenție despre luptătorii comuniști din ilegalitate, s-a înscris la cuvânt și a prezentat figura lui Ilie Pintilie cu atita căldură, a schițat personalitatea lui cu accente atât de sincere, încât am iertat-o în sinea mea pentru îngrijorările ce mi le-a dat în primele săptămâni de școală.

Probleme serioase mi-au pus temperamentele nestăpinite și năvalnice ale citorva eleve. În cazul uneia din ele, purtările nedorite erau într-o oarecare măsură mascate de educația îngrijită primită în viața de familie. Au fost necesare destul de multe discuții — pornite de la împrejurările din viața clasei în care ea se manifesta negativ — destul de multe critici ale utemiștilor, ale tuturor colegilor, pentru a o face pe această elevă să-și dea seama că greșește. Dar pînă la urmă am izbutit. În alt caz a trebuit să-o conving pe mama elevei că unele aspecte nejuste ale educației acesteia în familie se împlăteau nefavorabil cu impulsivitatea ei temperamentală. După convorbirile purtate

cu părinții am obținut unele rezultate bune și în acest caz.

Mi-a dat de gândit și o altă elevă, care dovedea o mare sensibilitate afectivă și vădite aptitudini pentru declamație, desen, broderie și orice lucrări care cer migală și răbdare. Manifesta multă promptitudine în îndeplinirea sarcinilor pe care le primea, dar dădea periodic semne de oboseală intelectuală, ceea ce m-a dus la convingerea că sistemul ei nervos nu rezistă la eforturi susținute. Am sfătuit-o să respecte cu strictețe un regim de viață ordonat, alternând munca cu odihna, echilibrându-le.

Răsfoind caietul meu de însemnări așa avea de arătat, aproape la fiecare elev, cit de utile mi-au fost numeroasele observații asupra particularităților lor individuale. La unii a trebuit să înlătur timiditatea, neîncrederea în forțele proprii, la alții să birui deprinderile nejuste de folosire a timpului necesar studiului. Am înlănit la unii aspecte contradictorii ale personalității în formare. Am avut, de exemplu, un elev care putea ajunge la rezultate remarcabile în muncă, dar nu avea în suficientă măsură educat sentimentul cinstei, al onoarei, fapt ce l-a împins la încercarea de a copia pe trimestrul I la un obiect, după care a trecut prin stări sufletești foarte grele de rușine și remușcare.

Știu că în munca de educație rezultatele nu se vădesc dintr-o dată. Aceasta cere timp și răbdare. Totuși, în fiecare an școlar trebuie să se realizeze un progres vizibil în comportarea elevilor. Este ceea ce m-am străduit să obțin prin munca mea educativă, pornind de la cunoașterea particularităților elevilor mei.

Prof. ECATERINA GAVRILA

Scrisori din tabără pentru cei dragi, de acasă.

Cu ajutorul utemiștilor

Munca dirigintelui, complexă, variată și plină de răspundere, nu poate fi concepută la clasele mari fără sprijinul biroului U.T.M. al clasei respective. În ceea ce mă privește, am primit un ajutor de seamă în anul care a trecut din partea biroului U.T.M., alcătuit din elevi frunțași la învățătură și avind o comportare al cărei exemplu a fost grăitor pentru întregul colectiv.

La începutul anului școlar, când am luat în primire clasa, aceasta întâmpina, cum se întâmplă deseori, o serie de greutăți. Elevii, proveniți din trei clase diferite, erau încă legați de colectivele din care plecaseră și nu alcătuiau încă un colectiv nou. Se manifestau abateri de la disciplină, iar o serie de elevi învățau în salturi, sau se mulțumeau cu note la limită.

Cum am procedat pentru lichidarea acestor lipsuri?

Consultându-mă cu biroul U.T.M. al clasei, am hotărât ca toate cazurile de indisciplină, de neîndeplinire a sarcinilor, de delăsare la învățătură să fie discutate mai întâi individual, cu elevii în cauză. Dacă lipsurile s-ar fi repetat, urma să se poarte discuții în clasă sau în adunarea generală U.T.M.

În unele cazuri au dat rezultate discuțiile individuale. În altele, a fost necesară discuția în fața colectivului. De exemplu, s-au purtat discuții în clasă în legătură cu atitudinea unor elevi ca Nicolae Goicea, Ștefan Rozoviețki și Nicolae Matache, care zimeau cu „superioritate” și nepăsare când li se atrăgea atenția asupra unor abateri. Au luat cuvîntul la aceste discuții în primul rând membrii biroului U.T.M. Prin spiritul lor combativ, prin căldura cu care-și expuneau ideile ei au reușit să mobilizeze și pe ceilalți elevi în luarea unei atitudini juste față de lipsurile care se manifestau. Și astfel s-a făcut că cei ce arborau înainte zimbete ironice, când au fost puși în situația de a-și analiza comportarea în fața colectivului, și-au dat seama că zimbetele nu-i ajută la nimic și că trebuie să răspundă în mod corespunzător exigențelor.

Deosebit de interesante și pline de învățăminte au fost adunările generale ale organizației U.T.M. pe an în care se analizau, în spirit critic și autocritic, unele probleme privind comportarea elevilor. Așa a fost, de exemplu, adunarea în care s-a discutat manifestarea de nesinceritate a unui elev, de altminteri bun la învățătură. Utemiștii i-au vorbit cu multă căldură despre succesele sale, despre posibilitățile largi care-i stau în față, dar pe care le va rata cu siguranță dacă va continua să se poarte ca un om al societății vechi. Criticându-l cu asprime pentru nesinceritatea lui, pentru abaterile sale, dar arătându-i clar, prin toată atitudinea lor, că vor să-l ajute, utemiștii l-au emoționat puternic pe elevul respectiv, au deșteptat în el dorința de a-și schimba comportarea — și aceasta a fost premisa cea mai sigură a îndreptării lui.

Membrii biroului U.T.M. m-au sprijinit mult și în desfășurarea orelor de dirigenție. Întotdeauna ei luau cuvîntul și lămurau în fața clasei un aspect sau altul al problemelor puse în discuție. În cadrul orelor noastre de diri-

genție s-au discutat, de pildă, în afara situației la învățătură, o seamă de probleme de etică: despre prietenie, despre sinceritate, despre politețe și bunăcuviință etc. Aceste teme au izvorit din necesitățile reale ale colectivului nostru și tocmai de aceea au putut fi tratate concret, pornind de la viața clasei.

Trebuie să arăt că am primit ajutorul membrilor biroului U.T.M. nu numai în timpul orelor de dirigenție, ci și în afara acestora. De fiecare dată ei urmăreau ca angajamentele luate în urma discuțiilor noastre să nu rămână simple vorbe și cereau utemiștilor să raporteze în fața adunării generale de îndeplinirea lor. De aceea lucrurile nu se învecheau, lipsurile nu erau lăsate să devină o obișnuință.

Desigur, munca pe care am dus-o în mijlocul elevilor cu ajutorul biroului U.T.M. nu s-a limitat la discuții și la urmărirea îndeplinirii angajamentelor luate. Pentru a înlătura rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi care arătau bunăvoință în pregătirea lecțiilor dar nu aveau rezultate prea bune, deoarece nu știau cum să învețe, li s-a arătat practic cum să-și ia, de pildă, notițe, cum să extragă ideile principale dintr-o lecție, cum să traducă un text, cum să efectueze un exercițiu etc. Cadrele din conducerea organizației U.T.M. și cei mai buni utemiști au primit sarcina să ajute pe unii elevi rămași în urmă la învățătură, îndeosebi la matematică și fizică, deoarece era vorba de o clasă reală. În felul acesta și-au îndreptat situația la învățătură elevele Marieta Găgeanu, Arghira Iacob, Paulina Alexandru și alții.

Biroul U.T.M. al clasei s-a preocupat ca fiecare elev să fie abonat la „Știința Tineretului”, ca lectura ziarului să devină o necesitate. Aceasta a contribuit la largirea intereselor elevilor, la îmbogățirea cunoștințelor lor, i-a ajutat să-și formeze păreri în multe probleme, să dobândească mai multă maturitate în gândire. De asemenea, biroul U.T.M. al clasei s-a ocupat cu perseverență de popularizarea cărților bune, de largirea lecturii extrașcolare a elevilor. S-au organizat multe discuții interesante în jurul unei opere literare sau în jurul unor probleme de teorie și critică literară.

Membrii biroului U.T.M. m-au însoțit și în vizitele pe care le-am făcut la domiciliul unor elevi. Ne formam astfel o părere comună și puteam acționa pe aceeași linie.

Desigur, am veghiat tot timpul ca membrii biroului să nu fie supraîncărcați cu sarcini, să aibă posibilitatea de a face față, ca toți ceilalți elevi, sarcinilor lor de bază — învățătura — de a se odihni, de a avea timp liber. De aceea i-am sprijinit să organizeze, pe lângă birou, un activ larg de utemiști care să-i ajute în muncă.

Gîndindu-mă la activitatea mea de diriginte, la sarcinile pe care le-am rezolvat în cursul anului școlar, nu văd cum mi-aș fi putut duce munca fără prietenii mei devotați și curajoși — membrii biroului U.T.M. al clasei, utemiștii în general — care m-au sprijinit în toate acțiunile.

Prof. OVIDIU FRÎNCULESCU

Atenție și concentrare

Într-o școală din regiunea Bacău

Legându-l în mod just nobila și muncă de a educa tinăra generație. Invățătură și profesorii din școlile și comunele răsăritului Bacău. Îndrumați în permanență de către organele și organizațiile de partid și de stat, au acordat în anul școlar încheiat o atenție deosebită activității educative în școli. Legându-o cu mai strâns de viață, de problemele actuale ale satului colectivizat.

Pentru a ilustra această preocupare ne vom folosi de exemplul cadrelor didactice din comuna Itești, raionul Bacău.

Pornind de la ideea că faptul bunului în educație este munca în familie socială, cadrele didactice din comuna Itești i-au îndrumat pe copii să muncească ei înșiși și să respecte pe cei ce muncesc. Îndrumați de profesorii din clasele V-VII au participat la lucrările din gospodăria agricolă colectivă, potând cu plăcere și puterea lor de muncă. Astfel, cu sprijinul elevilor s-au efectuat prașala la câmp și a doua pe o suprafață de 2 hectare cultivate cu sfeclă de zahăr. S-au plantat 320 puștii de dud și s-au adunat din câmp 1200 kg de roșii și 1000 kg de țeluri de porac. În luna mai s-a făcut la turnarea în burlanele unei clădiri din beton armat. Este o mare satisfacție pentru copiii din comuna Itești și ei la consolidarea gospodăriei colective. Cadrele didactice din această comună și-au propus să organizeze cu copii, în școlile, o serie de activități de muncă în gospodăria agricolă colectivă, o serbare în cadrul clasei copii să lumineze ființele colectivelor fruntași și să-i felicite, bucurându-se împreună de reușitele muncii de școală.

O mare atenție s-a acordat la școala din Itești orele de dirigință. Diriginții au fost profesori fruntași, cu experiență în această muncă. Directorul școlii, tov. Constantin Doroftei, a asistat cu regularitate la orele de dirigință, comunicând aprecierile și observațiile sale atât direct diriginților la orele cărora a asistat, cât și în ședințele consiliului pedagogic.

Școala a ținut o legătură strinsă cu părinții elevilor. În afara ședințelor obișnuite cu părinții s-au ținut ședințe speciale cu părinții elevilor mai slabi la învățătură. De asemenea, s-au făcut vizite la domiciliul elevilor, analizându-se condițiile în care sînt educați aceștia în familie. Profesorii i-au îndrumat pe părinți să fie cât mai atenți față de copii, să le creeze condiții pentru învățătură, să asigure în familie o atmosferă calmă, armonioasă, bazată pe înțelegere și respect reciproc, să-i obișnuiască pe copii să fie ordonați, să muncească, dezvoltându-le astfel spiritul de răspundere pentru îndeplinirea ce le revin.

Preocuparea sporită a cadrelor didactice din Itești pentru îmbunătățirea continuă a muncii educative se datorește în mare măsură faptului că ele au frecventat cu regularitate învățămîntul ideologic și de fiecare dată s-au pregătit temeinic, cu simț de răspundere. Aceasta i-a ajutat să imbine în munca lor de zi cu zi problemele teoretice cu sarcinile practice puse de partid și guvern în fața celor ce muncesc în școli.

I. CHIRILOIU
Bacău

Sprijin în activitatea cu părinții

În munca pe care au desfășurat-o cu familia diriginții din școlile noastre au folosit larg, în anul trecut, broșurile din colecția „În ajutorul părinților”. Acestea le-au dat posibilitatea să-și lămurască mai bine pe părinții elevilor asupra unor probleme ca folosirea timpului liber al copiilor, ajutorarea lor la învățătură etc.

De exemplu, un elev din clasa a VIII-a „D” dădea adesea semne de încapăținare. Studiind cu atenție capitolele referitoare la cauzele încapăținării din broșura lui A. P. Larin „Despre încapăținarea copiilor” și cercetînd mediul în care trăiește elevul, dirigințele clasei și-a dat seama că el este neglijat în familie și că încapăținarea sa poate fi înlăturată dacă i se va acorda mai multă atenție. Luînd legătura cu părinții elevului, arătîndu-le ce au de făcut, dirigințele a izbutit să obțină reale îmbunătățiri în comportarea acestuia.

În ceea ce mă privește, am folosit în mare măsură, în munca mea de dirigință la clasa a XI-a, broșura lui Gh. Belea „Cum să ne ajutăm copiii la învățătură”, arătînd părinților principiile după care trebuie să se călăuzească munca independentă a elevilor cu manualul și în general cu diferite texte tipărite. Controlul făcut asupra caietelor elevilor în lunile ce au urmat mi-a confirmat justetea procedeei folosite.

Pentru a populariza broșurile apărute în cadrul colecției „În ajutorul părinților”, la stația locală de amplificare s-au prezentat o serie de scurte recenzii pe marginea lor.

N. HUBERT
Școala medie nr. 2 din Sibiu

Oameni serioși

— Extraordinar: mi-au mai venit doi...

— Parcă numai la dumneata? Am mai primit și eu unul; cu cei trei de săptămîna trecută, sînt patru. — Apoi, cu năduf: O adevărată echipă. Ce mă fac?

— Și cînd te gîndești că aștia sînt... recoltă nouă, pe lângă ai noștri proprii!

Dialogul acesta a avut loc la începutul trimestrului I al anului școlar încheiat, între două dirigințe de la Școala medie nr. 2 din Pitești. Discutau necăjite despre niște elevi „mutați disciplinar”, fie de la școlile din oraș, fie de la cele din regiune.

I-am cunoscut și eu pe cei din „recolta nouă” și anume, pe cei din clasa a XI-a. Mai toți aveau o finută foarte îngrijită — doar un smoc de freză „un picuș” mai mare decît se îngăduie unor elevi — priviri inteligente și un zîmbet „blazat” în col-

țul gurii. Fiecare venise cu „specialitatea” lui: unul nu învăța decît la sfîrșitul trimestrului, altul copia „la mare știință”, altul... mă rog: fiecare cu „specialitatea” lui.

...Sfîrșitul trimestrului I. Unul din noii veniți e căzut aproape la toate materiile. A vrut să se salveze învățînd doar la lecțiile din preajma încheierii mediilor, dar a fost obligat să constate că (cităm): „nu se prinde”. Altul — care a încercat să copieze — și-a văzut chipul la gazeta satirică a postului utemist de control și a fost „eroul” unei emisiuni la stația de radio-amplificare a școlii. Pe al treilea, care socotea că prezența la ore e facultativă, l-am văzut flancat de ambii părinți — stînd spăsit în fața directorului: se trimisese o telegramă acasă...

Vremuri grele pentru elevii care nu-și văd

de treabă. Vorba lor: „aici nu e de glumi”. Adică — de fapt — nu se poate glumi cu exigența colectivului de profesori de la Școala medie nr. 2, cu urmărirea atentă de către diriginți a comportării elevilor în școală și în afara de școală, cu critica principială și perseverentă a organizației U.T.M. cu frontul comun al colectivului clasei, cu antrenarea familiei în procesul instructiv-educativ...

...În ședința consiliului pedagogic pentru încheierea situației de sfîrșit de an a claselor a XI-a, o discuție între diriginți, într-o pauză:

— Știi că „ai mei” sînt promovați toți?

— Și ai mei.

— Ai mei... aproape toți: culmea e că a rămas unul „de-ai noștri”.

Numai tov. Gh. Tuță, dirigințele clasei a XI-a „C”, e mai abătut: elevul „mutat disciplinar”

în clasa lui s-a îndreptat la vreo 4-5 materii, dar tot a mai rămas restanțier cu două.

— Nu-i nimic... va mai învăța și o să-i prindă bine — îl consolează confrății.

...Pregătiri intense pentru examenul de maturitate. Absolvenții claselor a XI-a cer cu insistență mai multe ore de consultație. Cer și cei „mutați disciplinar”. Adică mai ales ei, fiindcă e destul de greu să recuperezi timpul pierdut.

— Ce bine era, fraților, dacă eram oameni serioși mai din vreme!...

★

Și iată cum, intrați în clasa a XI-a ca vestite elemente turbulente, elevii mutați disciplinar au înțeles că trebuie să devină „oameni serioși”. E meritul profesorilor și al diriginților lor.

A. FLOREIN

Din experiența muncii educative

Despre formarea colectivului de elevi în clasele mici

Este știut că educația prin și pentru colectiv se realizează în raport cu vîrsta elevilor, ținînd seama de particularitățile lor. Problema care se pune în fața educatorului ce lucrează cu copiii între 8-10 ani este de a găsi calea cea mai potrivită pentru a face ca manifestările spontane ale dorinței de succes personal a copiilor să se transforme în manifestări tot atât de sincere ale bucuriei pentru succesul colectiv.

Se poate porni, în această privință, de la situația la învățătură a clasei, de exemplu. Aspectul unei clase în care se află copii foarte buni la învățătură, dar care rid de cei ce nu-și fac temele sau de cei ce dau răspunsuri greșite trebuie să constituie motiv serios de îngrijorare pentru educator, să-l îndemne a lua măsuri urgente de îndreptare. Astfel de manifestări arată că în clasa respectivă nu s-a ajuns încă nici măcar la primul stadiu de formare a colectivului, ci că avem de-a face doar cu un grup de elevi aflați între pereții aceleiași săli.

Transferul de la „eu” la „noi”, presupune îndeobște un proces îndelungat, care se bazează atât pe înțelegerea unor noțiuni cit și — mai ales — pe folosirea unor exemple concrete cit mai grăitoare. Este vorba de exemple din literatură și, îndeosebi, de exemple din viață, din viața înconjurătoare și cu precădere din viața pe care o trăiește însuși colectivul în formare.

Iată, bunăoară, cîteva procedee care s-au folosit în acest scop la clasa a III-a a Școlii de 8 ani din comuna Vidra, raionul Giurgiu. Desigur că între aceste procedee întîietatea a avut-o folosirea împrejurărilor din viața clasei. Relatăm mai jos una din ele, care a constituit un moment destul de important în încheierea colectivului de elevi.

Spre sfîrșitul trimestrului I, aproape întreaga clasă înregistra succese la învățătură. Un elev însă rămînea mereu în urmă, întîmpinînd greutăți la cîteva materii și mai ales la citire. Colegii, care erau la început indiferenți față de această situație, au început să se preocupe treptat de ajutorarea lui. Îl încurajau, urmăreau cu atenție răspunsurile pe care le dădea la lecții, erau mihiști văzînd că nu izbutește încă să citească mai bine. Puțin după începerea celui de al doilea

trimestru, elevului respectiv i s-a cerut să facă lectura lecției noi la citire. La început șovăitor, nesigur de sine, el și-a biruit însă curînd neîncrederea și a pornit să citească expresiv, curent, frumos chiar. În clasă se făcuse o tăcere desăvîrșită. Toate privirile erau îndreptate spre el. Apoi, foarte bucuroși, colegii lui au izbucnit, fără să se poată stăpîni, în strigăte de „bravo!”, „foarte bine!”, „minunat!”. Succesul unui copil devenise succesul clasei. Toți au simțit atunci limpede că formează un colectiv care luptă solidar pentru înfrîngerea greutăților și se bucură laolaltă de izbînzile dobîndite.

Pentru realizarea unor momente educative ca cel relatat mai sus nu trebuie să se aștepte condiții deosebite, întîmplări ieșite din comun. Faptele curente, de fiecare zi ale procesului instructiv-educativ ne oferă multe ocazii pentru a forma la elevi calitățile dorite. Pe lângă activitățile din clasă, creează multe ocazii de acest fel vizitele în comună și în împrejurimi, drumetțiile, excursiile. Acestea ne dau prilejul de a pune în lumină, în împrejurări schimbate, noi aspecte ale omului în formare.

Într-o zi însorită și caldă de aprilie, clasa a III-a de la Școala de 8 ani din comuna Vidra a pornit într-o excursie la pădurea Cimpurelu, aflată la o depărtare de 3 km de școală, pentru a aplica pe teren o serie de cunoștințe de geografie și științe naturale dobîndite la lecții. S-au prevăzut pentru excursie patru ore, stabilindu-se timpul de mers pînă la pădure, timpul pentru aplicații, pentru odihnă, pentru înapoiere. Deoarece majoritatea elevilor locuiesc aproape de școală, s-a hotărît ca ghiozdanele să fie lăsate în clasă, de unde urma să fie ridicate la întoarcere. Trei elevi, care locuiesc în direcția opusă, la distanțe de peste 2 km de școală, trebuiau să-și ia însă ghiozdanele cu ei.

După vreo 20 de minute de mers acești elevi începuseră să obosească, să simtă povara purtată și să rămînă în urma celorlalți. Ce era de făcut? Vrînd să vadă în ce măsură poate rezolva singur colectivul clasei o asemenea problemă, cadrele didactice care-i însoțeau pe copii i-au lăsat să ia ei înșiși o hotărîre. Din rîndurile elevilor

s-au făcut două propuneri: prima — ghiozdanele să fie purtate pe rînd de fiecare, iar a doua — cei trei să depună ghiozdanele la casa cea mai apropiată, aflată pe drumul de întoarcere acasă și să ajungă apoi din urmă întregul grup. Cei mai mulți elevi, în frunte cu cei trei, au fost pentru soluția a doua, care a și fost adoptată. Dar de la plecarea celor trei trecea mai mult timp decît se prevăzuse. De ce întîrzie? Începură să se întrebă unii.

Oare nu era mai bine să fi purtat ghiozdanele pe rînd? Trebuie să-i așteptăm, sau să mergem înainte? În această împrejurare nouă, cu o firească solidaritate față de cei trei și cu răspunderea colectivă de a duce la bun sfîrșit excursia, elevii clasei a III-a au purtat din nou o discuție. Unii au fost de părere că, deoarece nu exista nici o piedică în calea celor trei, întîrzierea se datorește unei neglijențe a lor. Alții au arătat că este totuși mai posibil să fi întîmpinat o piedică: n-or fi găsit pe nimeni acasă acolo unde și-au propus să lase ghiozdanele și atunci au trebuit să se ducă mai departe. Părerea tuturor a fost însă că drumul spre pădure trebuie continuat. Curînd, cînd întîrzierea au ajuns din urmă grupul, s-a aflat că într-adevăr trebuiseră să lase ghiozdanele la o altă casă decît cea prevăzută, mai departe de locul despărțirii.

Excursia la pădure a fost astfel nu numai un prilej de aplicare a cunoștințelor, ci și un însemnat moment educativ. Ea a ridicat în fața copiilor probleme de organizare, le-a cerut să rezolve situații neprevăzute în desfășurarea unei activități pregătite. Dovedind că munca educativă dusă de cadrele didactice a dat roade, copiii au știut să ia hotărîri juste, bazate pe relațiile principale constituite deja în sinul colectivului.

S-au folosit firește, în scopuri educative, și lecturi cu conținut adecvat din manualul de citire. Pe marginea acestora au avut loc discuții cu caracter etic, menite să contribuie la educarea în spirit colectiv a elevilor. O astfel de discuție s-a purtat, de exemplu, după lectura povestirii „Copăcelul din stradă”. Eroul acestei povestiri, Mihăiță, este la început foarte incîntat de faptul că pomișorul îngrijit de el crește frumos, apoi însă se necăjește văzînd realizările celorlalți îngrijitori de pomi din strada lui. În cele din urmă își dă seama că pomișorul îngrijit de el este doar o parte din frumusețea străzii, iar înfrîstarea sa de la început se transformă într-o mare bucurie, în bucuria realizărilor comune, în timp ce mîndria de a fi făcut el singur o faptă frumoasă se transformă în sentimentul mîndriei pentru colectiv. Prin întrebări elevii au fost stimulați să înțeleagă momentele semnificative ale comportării eroului povestirii.

O altă lectură folosită cu succes în același scop a fost aceea a povestirii „Frunze albastre” aflată și ea în manual. Elevii au înțeles, citînd și comentînd această povestire, că numai ajutorul dat cu inima deschisă, cu voie bună este un ajutor adevărat, o bucurie atât pentru cel care îl dă cit și pentru cel care îl primește, că el semnifică prietenia, colegialitatea, raporturile tovarășești.

Desigur, mai sînt multe de făcut pentru a ajuta colectivul clasei în ceea ce privește formarea opiniei sale, a posibilității de a acționa în mod just în orice împrejurări, atunci cînd acestea sînt pe măsura forțelor lui. Cum este vorba de un colectiv de elevi de vîrstă mică, aceasta se va realiza, firește, treptat, cu condiția existenței unei permanente preocupări a învățătorilor pe această linie.

I. IUFU și T. LEONESC

„Micii alpinisti” au ținut să se fotografieze în fața primului virf eucerit.

PERFECTIONAREA cadrelor

Cursuri de pregătire pentru viitorii profesori de agricultură

Peste 350 de cadre didactice care vor preda începând de la 15 septembrie noul obiect „Agricultura” elevilor din clasele V-VII ale școlilor sâsești din regiunea Suceava participă la cursurile organizate în regiune în vederea pregătirii lor. Ei audiază expuneri bogate în conținut, iau parte la seminarii în care sint adincite problemele prezentate la lecții. Foarte interesante sint pentru cursanți demonstrațiile practice organizate în întreprinderi agricole socialiste, la Stațiunea experimentală regională Suceava și la Stațiunea experimentală horticolă Fălticeni.

Astfel, la Stațiunea experimentală Suceava profesorii au avut ocazia să cunoască întregul set de mașini folosite în agricultură pentru lucrările de pregătire a terenului, semănat, lucrări de întreținere și recoltat. Demonstrațiile practice i-au documentat pe cursanți asupra problemelor referitoare la sol și cultură, la îngrășăminte și folosirea lor etc. Ei au participat la demonstrații practice privind agrotehnica folosită în cultura grâului, porumbului, sfeclei de zahăr și cartofului, ca și la demonstrații privind lucrările solului cu plugul cu antetrupiță și subsolier în agregat cu grapa stelată. Cu deosebit interes au fost urmărite și demonstrațiile privind lucrările de ameliorare la porumb prin metoda consangvinizării pentru crearea de hibrizi dubli extratimpurii.

De un real folos în predarea obiectului „Agricultura” în clasa a V-a sint demonstrațiile practice

cu privire la structura și compoziția chimică a solului, precum și demonstrațiile practice privind cultura cartofilor, care au dat cursanților prilejul să cunoască temeinic cum se aplică metodele înaintate pentru producerea de semințe de elită la cartofi.

Dorind să se pregătească cit mai bine pentru munca pe care o vor începe în curând, viitorii profesori de agricultură din regiunea Suceava acordă multă atenție studiului teoretic și lucrărilor practice din cadrul cursului.

Prof. ROMAN RACOCEA
Suceava

Cursul de pregătire pentru cei aproape 500 de profesori care vor preda agricultura la școlile de 3 ani din satele regiunii Oltenia se desfășoară la Craiova, în localul Institutului agronomic.

Lecțiile ținute la acest curs de cadre didactice de la Institutul agronomic din localitate ii inarmează pe profesori cu bogate cunoștințe teoretice și practice. De asemenea, sint foarte instructive pentru ei seminariile, lucrările de laborator, lucrările practice pe care le efectuează în domeniul culturii plantelor de cimp, al legumiculturii, pomiculturii, viticulturii, compoziției solului etc., ca și vizitele la stațiunile experimentale.

STELIAN NEDESCU
Craiova

Studente ale Institutului pedagogic de 3 ani din București la muncă patriotică pe ogoarele G.A.S. din Asanaga, regiunea București

Pentru însușirea temeinică a limbii române

În vara acestui an, peste 500 de învățători de la școlile și secțiile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare au participat la cursurile de perfecționare a cunoștințelor de limba română organizate de I.P.C.D.-Cluj în regiunile Cluj, Crișana și Maramureș. Această participare masivă, ca și preocuparea stăruitoare pentru studiul amănunțit al problemelor prevăzute în programă, dovedesc interesul deosebit al cursanților pentru însușirea temeinică a limbii române.

Lecțiile predate în cadrul cursurilor au fost de tip mixt, reușind să realizeze o largă antrenare a învățătorilor, pentru a le da posibilitatea să vorbească ei înșiși cit mai mult în limba română. De asemenea, la seminarii și în activitățile practice accentul s-a pus pe conversație. Menționăm că la toate grupele conversațiile s-au desfășurat pe baza lecturii unor texte din operele lui Eminescu, Creangă, Sadoveanu, M. Beniuc, M. Preda, T. Popovici etc.

Un însemnat ajutor în adincirea cunoștințelor cursanților l-a constituit efectuarea expunerilor și compunerilor în limba română, în special a compunerilor cu cuvinte date, care le-au stimulat activitatea creatoare în ceea ce privește utilizarea unor termeni specifici ai limbii.

De mare utilitate pentru cursanți s-au dovedit lecțiile și seminariile de metodică, în cadrul cărora, pe lângă perfecționarea cunoștințelor de limbă, s-a realizat și un larg schimb de experiență referitor la desfășurarea diferitelor tipuri de lecții. De asemenea, în ajutorul cursanților au avut loc consultații colective și individuale menite să le asigure o cit mai amplă îndrumare în desfășurarea studiului.

Pe lângă activitățile prevăzute în programă, în sprijinul adinci-

rii cunoștințelor de limba română a venit și vizionarea urmată de discuții a unor filme românești și a unor piese din dramaturgia română. Totodată au fost deosebit de folositoare excursiile organizate pentru cursanți, din inițiativa organelor de partid și de stat din regiunea Cluj, pe Valea Prahovei, Valea Oltului, în regiunile Maramureș și Crișana. Pe lângă faptul că au contribuit la consolidarea cunoștințelor de limba română, excursiile i-au ajutat pe învățători să cunoască mai bine realizările regimului democrat-popular.

Apreciind în ansamblu rezultatele obținute la cursuri, se poate trage concluzia că toți învățătorii care au participat la ele au progresat în cunoașterea legilor de bază ale limbii române, ca și în posibilitatea de a le aplica în vorbire. La obținerea rezultatelor bune a contribuit munca stăruitoare a lectorilor și a cursanților, ca și faptul că, sesizându-se pe parcurs o serie de lipsuri, acestea au fost înlăturate la timp. Bunăoară, la începutul cursurilor nu s-a acordat suficientă atenție lecturii expresive, fapt care a dus la accentuarea greșită de către o serie de cursanți a unor cuvinte și uneori la neînțelegerea efectivă a valorilor stilistice ale textelor literare studiate. Acest neajuns a fost eliminat în partea a doua a cursurilor, cind s-a pus mai mult accent pe lectura expresivă.

Lectorii au căutat să cunoască amănunțit greșelile tipice de limbă ale cursanților, ca și particularitățile individuale existente în exprimarea acestora, pentru a putea să insiste asupra eliminării lor. Astfel, s-a stăruit asupra folosirii corecte a genitiv-dativului la substantivele și adjectivele feminine, asupra înlăturării unor alterări fonetice determinate de

influența pronunțării unor consoane și vocale din limba maternă.

Cu toate rezultatele obținute, nu s-a ajuns încă la înlăturarea tuturor lipsurilor din cunoștințele de limba română ale cursanților Unii dintre aceștia, cu toate că și-au însușit normele gramaticale ale limbii române, nu le pot aplica încă pe deplin în vorbirea curentă. Ca urmare, în exprimarea acestora se mai constată unele greșeli de acord după gen, folosirea improprie sau elipsa prepoziției, unele greșeli în folosirea cazurilor.

Reiese din toate acestea pentru noi necesitatea de a organiza mai bine pe viitor cursurile de perfecționare pentru limba română. Considerăm că la baza acestei munci trebuie să stea studiul individual din etapa de pregătire a cursului, urmind ca în timpul de 30 de zile cit durează acesta să fie lărgite și adincite unele cunoștințe și să se lămurească o serie de probleme mai dificile. Ne-am dat seama totodată că este necesar ca în timpul etapei în care cadrele didactice studiază individual — și îndeosebi în vacanțele de iarnă și de primăvară — lectorii institutului, ca și meto-distii de limba română de la secțiile de învățământ regionale și raionale, să le acorde un sprijin efectiv în desfășurarea studiului.

La ridicarea nivelului de pregătire al cursanților ar contribui și îmbunătățirea programelor conform cărora se desfășoară studiul. De exemplu, la programa pentru începători, care este în general corespunzătoare cerințelor, s-ar putea aduce unele îmbunătățiri în sensul deplasării accentului pe îmbogățirea vocabularului, pe exercițiile de vorbire și scriere corectă și nu pe însușirea teoretică a problemelor de gramatică, așa cum este în prezent. S-a observat apoi că studiul unor opere literare este mai accesibil pentru începători, el contribuind într-o mai mare măsură la îmbogățirea vocabularului lor decit expunerile de sinteză făcute de lectori. De aceea, credem că ar fi indicată înlocuirea celor patru capitole de sinteză privind literatura română, prevăzute în prezent în programă, cu studierea unor opere reprezentative prin lectură, analiză literară, conversație etc.

Pentru avansați credem că este necesar să se repartizeze în programă cel puțin șase ore de compuneri orale și scrise, mai ales pentru compuneri cu cuvinte date.

Secțiile de învățământ sint chemate să acorde în viitor o mai mare atenție problemelor legate de organizarea cursurilor. Ne referim îndeosebi la necesitatea unei mai judicioase selecționări a celor care sint trimiși să le urmeze, în funcție de nivelul pregătirii acestora la limba română.

Ajutind la tot mai buna pregătire a învățătorilor, cursul va aduce o contribuție importantă la îmbunătățirea predării limbii române în școlile și secțiile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

M. BENDORFEANU
Directorul I.P.C.D. — Cluj

Elevi și pionieri în timpul unei excursii în împrejurimile Predealului

LA I. P. C. D.-BUCUREȘTI

În vederea pregătirii pentru cea de a treia sesiune a examenelor de definitivare și a examenelor pentru obținerea gradului al II-lea, s-au organizat la București, în cadrul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, cursuri care au fost urmate de peste 300 de învățători și educatoare și de circa 800 profesori I.P.C.D.-București a îndrumat de asemenea cursurile de pregătire organizate în regiunile Argeș, București și Dobrogea.

Datorită experienței dobândite în anii trecuți, acțiunea de sprijinire a cadrelor didactice pentru ridicarea, prin examenele de definitivare și de grad, a nivelului lor ideologic-politic și profesional este în prezent mai bogată și mai eficientă. Înainte de începerea cursului, în perioada studiului individual, la sediul institutului și în regiuni au avut loc numeroase consultații pentru învățătorii și profesorii înscriși la examene. În felul acesta ei și-au putut desfășura mai bine pregătirea individuală, aprofundind, pe baza unei bibliografii mereu îmbogățite, problemele principale prevă-

zute în programe. Pe de altă parte, Institutul a analizat periodic, fie în ședințele de instructaj ale conducerii, fie în constătuirile de muncă, cele mai bune metode folosite în anii precedenți, în scopul unei continue îmbunătățiri a muncii de perfecționare și pentru ridicarea calității cursurilor la nivelul cerințelor actuale ale dezvoltării învățământului nostru.

Activitatea din cadrul cursului a fost în așa fel organizată încât să se imbine în mod armonios metoda expunerii unor teme în conferințe și prelegeri cu aceea a discuțiilor pe baza tematicilor studiate în prealabil de cursanți, aprofundarea teoretică a principiilor științifice cu aplicarea lor în practică, ajutorul permanent cu pregătirea individuală serioasă, studierea problemelor prevăzute în programa examenului cu orientarea mai largă în problemele actuale ale învățământului.

Conferințele și consultațiile de socialism științific și materialism dialectic și istoric prezentate la cursuri au înfățișat principalele laturi ale filozofiei marxist-lenin-

niste, au analizat documentele partidului nostru, documentele consfătuirilor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova, ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. precum și alte documente care ilustrează aplicarea științifică și creatoare a învățaturii marxist-leniniste la construirea socialismului și comunismului. În discutarea tuturor acestor probleme cursanții au dovedit un nivel corespunzător, izbutind să aprofundeze din punct de vedere teoretic și practic tematica prevăzută în programă. În același sens s-au desfășurat și activitățile pentru înarmarea cursanților cu cunoștințele de bază ale pedagogiei științifice, precum și cu cele mai noi metode de predare, care asigură realizarea educației comuniste a tineretului, dezvoltarea multilaterală a personalității omului nou.

În cadrul fiecărei specialități, cursanții au participat la activități multiple și variate: conferințe de prezentare a celor mai

noi cuceriri ale științei în domeniul specialității respective, consultații cu temă, referate și aplicații practice, lucrări de laborator la fizică, chimie și științe naturale, lucrări de măsurători pe teren la matematică și geografie.

Pentru a-i ajuta pe cursanți să cunoască mai bine realizările dobândite de poporul nostru muncitor, sub îndrumarea partidului, pe calea desăvârșirii construcției socialiste, au fost organizate vizite și excursii în întreprinderi industriale și agricole, institute de cercetări, muzee de artă etc. unde cursanții au primit explicații asupra procesului de producție și au putut constata caracterul științific și creator al politicii partidului în domeniul economiei și culturii socialiste.

Cu o asemenea pregătire și judecând după rezultatele obținute de către învățători și educatoare la examenul pentru obținerea gradului definitiv se poate întrevedea progresul pe care-l va înregistra cea de a treia serie de cadre didactice la sfârșitul acestei sesiuni.

„De la corespondenții noștri”

Popas într-o excursie a pionierilor din Cimpulung-Moldovenesc.

O ȘCOALĂ NOUĂ

Primele așezări omenești de pe locul unde se află astăzi satul Minăstirea datează de pe vremea lui Ștefan cel Mare. De altfel, nu departe de acest sat se află ruinele unei cetăți din vremea vestitului domnitor al Moldovei.

În trecut satul n-a avut școală. Puținii copii care ajungeau să învețe buchiile erau nevoiți să meargă pînă la Dașița, la distanță de 5-6 km. Cînd în anii regimului democrat-popular dreptul de a învăța carte a revenit tuturor copiilor din țara noastră,

minăstireni și-au creat școală la ei acasă. Dar clădirea acestora nu mai corespundea astăzi pentru nevoile satului. Cu prilejul unei adunări obștești ținute la începutul anului, colectiviștii au sprijinit cu căldură propunerea directorului școlii, de a se construi pentru aceasta un local nou prin contribuție și muncă voluntară. Ei și-au achitat la timp sumele cu care s-au angajat, astfel încît de îndată au putut fi procurate toate materialele de construcție necesare. Lucrările construcției au mers în ritm viu datorită faptului

că s-a primit sprijin material și din partea statului. La grăbirea lucrărilor o contribuție de seamă au adus-o și unii colectiviști, care au transportat materialele și au efectuat săpăturile necesare.

Noua școală are 4 săli de clasă, și încă 3 încăperi pentru cancelarie, laborator, muzeu. Ea își va deschide porțile o dată cu începerea noului an școlar.

IOAN TRIFON
comuna Dașița, raionul Negrești.

Îmbinînd teoria cu practica

Scopul studierii matematicii în învățămîntul seral este și acela de a contribui la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor elevi, de a-i ajuta să participe la introducerea în producție a mecanizării și automatizării, să facă față noilor sarcini ce sînt impuse de dezvoltarea impetuoasă a industriei în patria noastră socialistă.

Unul din principalele procedee care s-au folosit în acest scop la școala noastră în predarea matematicii l-a constituit utilizarea experienței dobîndite în producție de muncitorii-elevi. În cadrul verificării cunoștințelor, de pildă, s-a cerut elevilor să arate cum se aplică cele studiate în lecția respectivă la rezolvarea unor probleme la locul lor de muncă. Bunăoară, în clasa a X-a, s-a cerut unor elevi ca, după ce au demonstrat formulele volumelor unor prismatoide, să afle greutatea unei grămezi de betonită și numărul vagonetelor necesare încărcării minereului în vagoane C.F.R.

Nu numai la verificare, ci și în predarea noilor cunoștințe s-a urmărit realizarea unei strînse legături cu activitatea practică a elevilor, pornind de la probleme cunoscute de ei. De pildă, vorbind despre perpendiculare și oblice, li s-a cerut elevilor să dea exemple de părți ale unor piese care au poziția perpendiculară și oblicelor duse din același punct.

Permanent muncitorii-elevi au fost îndrumați să observe, să cerceteze cu atenție mașinile la care lucrează, piesele executate, să efectueze unele măsurători, săculeagă date din secția lor și din întreprindere. Procedînd astfel ei au putut asimila mai ușor cunoștințele de matematică ce constituie generalizări ale unor cazuri particulare întîlnite de ei la locul de muncă și le-au putut folosi mai rațional în vederea sporirii productivității muncii.

Au ajutat mult în activitatea la cursurile serale vizitele în întreprinderi. De obicei, cînd se organizează o astfel de vizită se

fixează în prealabil un scop precis care să fie urmărit. De exemplu, s-a vizitat cabinetul tehnic și secția de strungărie de la Șantierea navală pentru a cerceta cum aplică muncitorii-elevi cunoștințele privitoare la asemănarea figurilor, pentru a culege unele date în vederea compunerii unor probleme și ilustrarea unor teoreme. În același timp s-a observat modul în care lucrează, priceperea și îndemnarea lor în descifrarea schiței, în folosirea mașinii și executarea pieselor.

Aceste vizite, ca și studierea unor lucrări tehnice din bibliotecile întreprinderilor și discuțiile cu inginerii, tehnicienii și muncitorii au contribuit și la perfecționarea profesorilor, le-au permis să se familiarizeze cu diferitele procese tehnologice, ceea ce i-a ajutat în predare.

FLORICA MAGERIU
profesoară la secția serală a Școlii medii „Ștefan Plavăț” din Orșova

O formație artistică de elevi

Nu de mult corul de copii și orchestra de mandoline, chitare și balalaici a Școlii medii nr. 1 „N. Bălcescu” din Craiova s-a deplasat la București pentru a prezenta un spectacol muzical la Televiziune și pentru a face imprimări la studiourile de radio.

Micii artiști amatori au dovedit și cu acest prilej o bună pregătire, care se datorește în mare măsură grijii ce există în școală pentru desfășurarea activității artistice. Astfel, școala posedă o sală de muzică dotată cu instrumente, cu aparatul de imprimare și difuzare, discotecă, bibliotecă muzicală și un variat material didactic pentru educația muzicală a elevilor. La cercul muzical „George Enescu” din școală se organizează expuneri, audiții muzicale, concerte-lectii, medaliaone muzicale etc.

cole și concerte în școală, precum și în sălile Teatrului Național și ale Filarmicii din localitate, în întreprinderi industriale și agricole, la căminele culturale.

În repertoriul corului de copii se găsesc cîntece închinare patriei și partidului, cîntece revoluționare, piese din literatura clasică românească și universală etc. De exemplu, corul a prezentat concerte cu cîntecele „Te cînt Partid” de M. Neagu, „Partid, iubit părinte” de L. Profeta, „Salutul cravatelor roșii” de H. Jerea, „Tinerete” de V. Timiș, corul final din opera „Tinăra Gardă” de I. Meitus, corul final din opera „Ivan Susanin” de Glinka, „Repetiție de concert” de Mozart și altele. În repertoriul orchestrei se găsesc melodii de compozitori români, ruși și sovietici, o suită

școlare formațiile școlii au obținut numeroase premii și distincții. În sala de muzică se pot vedea nouă diplome, toate arătînd că elevii școlii au obținut locul I la concursurile la care au participat.

Printre micii artiști s-au remarcat Laurențiu Dincă Maican, în vîrstă de 9 ani, care dobindește succese cu piese din literatura violonistică, pianista Elena Doina Șerbănescu, din clasa a VI-a, solistele vocale Ioana Trăilă și Marcela Șarpe.

Cu prilejul recentei lor vizite în Capitală tinerii muzicieni amatori din Craiova au văzut și numeroase obiective turistice: uzinele „Grivița roșie”, Palatul Pionierilor, Grădina botanică, Ate-neul R.P.R., Teatrul de operă și balet, Universitatea, Combinatul poligrafic „Casa Scînteii”, cartierele noi, marile bulevarde.

ACȚIUNI PATRIOTICE

Împreună cu cadrele didactice, elevii Școlii de 8 ani din satul Scărișoara Nouă, raionul Marghita, au participat cu entuziasm la campania de strîngere a spicelor rămase pe cîmp în urma seceratului.

Însuflețiți de lozinea „Spic cu spic patriei snop”, pionierii și școlarii au reușit să depășească cantitatea de spice pe care și-au luat angajamentul s-o realizeze. Totodată, muncind alături de colectivisti, ei au avut un bun pri-

lej de a învăța o serie de lucruri interesante în legătură cu mun-cile agricole efectuate în această perioadă.

Profesorii care au participat alături de elevi la această campanie au avut grijă să le creeze momente de odihnă și destindere, organizînd pentru ei jocuri atră-gătoare.

GH. BOBOC
Scărișoara Nouă,
raionul Marghita

Preocupări și rezultate

Sub îndrumarea organelor de partid și de stat, secția de învățămînt din raionul Costești s-a preocupat intens de buna desfășurare a lucrărilor pe șantierele construcțiilor școlare. Rezultatele acestei preocupări n-au întîrziat să se arate.

Astfel, pînă la 1 septembrie a. c. vor fi terminate construcțiile școlilor din localitățile Șerbănești Gliganu, Cornăței, Slobozia-Trăznitu și Coșereni-Sîrbii Măgura. Alte 28 de săli de clasă vor fi terminate și date în folosință în cursul trimestrului I al anului școlar 1962-1963.

A existat o intensă preocupare și pentru punerea la punct a localurilor de școală existente, astfel încît și pregătirea lor pentru noul an școlar să fie terminată cît mai din vreme. Ca urmare, pînă la data de 7 iulie a.c. au fost gata pentru începerea cursurilor 25 de școli. Printre acestea se numără Școala de 8 ani din satul Malu, comuna Urlu-eni, școlile de 8 ani din Bociu, Siliștea Ungheni etc. Într-un stadiu înaintat se află lucrările de pregătire la școlile din Colonești,

Rica-Broșteni, Braniște-Sîrbii Măgura, Stolnici etc.

Pînă la 23 August toate școlile din raionul Costești vor fi gata pentru deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar. Multe din ele vor primi și mobilier nou. Astfel, se vor distribui în școli numeroase bănci, catedre, dulapuri, table etc. De asemenea, școlile vor fi dotate cu material didactic și intuitiv în valoare de 245.000 lei.

Secția de învățămînt a raionului s-a îngrijit și de pregătirea profesională a cadrelor didactice pentru noul an școlar. În afară de cei 50 de învățători și profesori înscrși la cursurile organizate de I.P.C.D.-București, secția de învățămînt a trimis la cursurile de pregătire organizate în regiune numeroși învățători, ca și profesori de agricultură, de limba romînă, limba rusă, matematică și fizică.

Toate măsurile luate vor contribui, de bună seamă, la îmbunătățirea desfășurării procesului instructiv-educativ în noul an școlar.

Prof. I. MARINESCU
Costești

In drumeție

De curînd, cea de-a zecea promoție de absolvenți ai Școlii profesionale de ucenici „Partizanul Roșu” din orașul Brașov a făcut o frumoasă excursie prin țară.

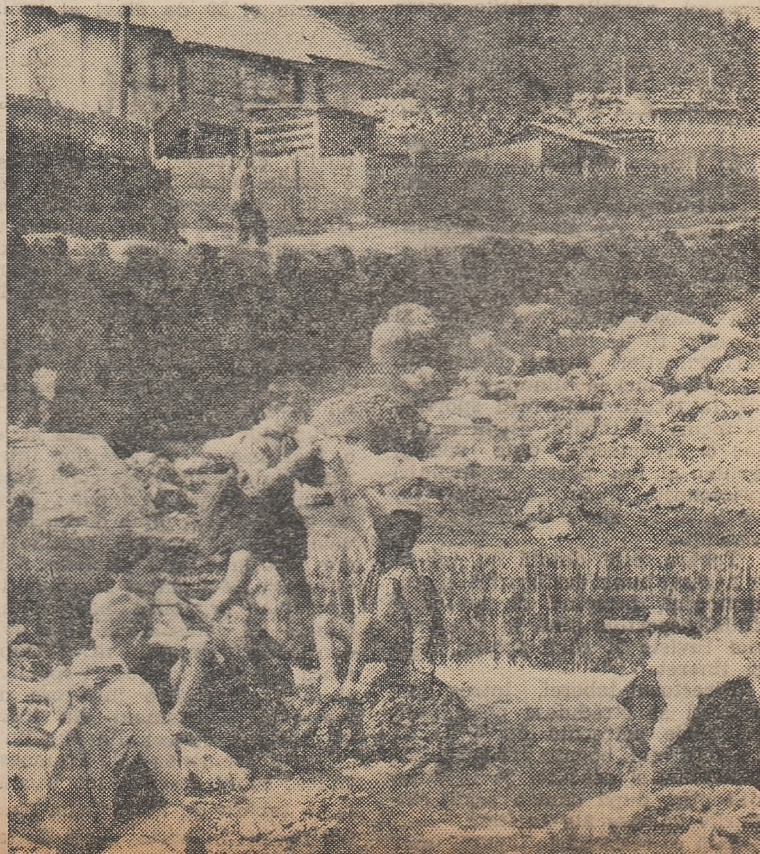
Conduși de profesori, tinerii absolvenți au vizitat întreprinderile textile din Sibiu, Cîsnădie, Arad, Timișoara, Lugoj, București, Galați, Iași, Buhuși și Bacău. De asemenea, ei au poposit la muzeul Bruckenthal din Sibiu, la Muzeul de artă din București,

la Palatul de cultură, „bojdeuca” lui Creangă și „teiu” lui Eminescu” din Iași.

Deosebit de interesantă a fost pentru absolvenți vizitarea monumentului baraj de la Bicaz.

Excursia, bine organizată, a dat tinerilor prilejul să cunoască frumusețile patriei și realizările regimului nostru democrat-popular.

Prof. NICOLAE LUPĂȘ
Brașov

Pe drumurile patriei

În dărnicia ei fără margini, natura a dat țării noastre regiuni de un pitoresc fără seamăn, împodobind-o, de la un capăt la altul, cu peisaje cum rar se întâlnesc în altă parte. De aceea pionierii așteaptă întotdeauna cu nerăbdare zilele draği ale drumeției. Pentru ele au strâns tot timpul anului note bune, fapte cu care au cinstit cravata roșie de pionier... Și acum vacanța își acordează sonor cîntecul ei plin de veselie. Gările sînt luate cu asalt de copii care pornesc pe drumurile minunate ale patriei. Să însoțim și noi un grup de 150 de pionieri din Capitală — frunțașii la învățătură și în activitatea pionierească — care au pornit, împreună cu profesorii lor, într-o excursie pe Valea Prahovei și în Carpații răsăriteni.

„Cele patru autobuze în care căldătoresc pionierii gonesc cu viteză. În față se întinde, ca o panglică argintie, șoseaua largă. Pionierii stau nedeslipiți de fereastră. Sînt „numai ochi”. Ar vrea să cuprindă cu privirea întreg peisajul Văii Prahovei, cu pădurea ei de sonde, cu coșurile fumegînde ale fabricilor. Ploiești, Cimpina... orașele rămîn în urmă unul după altul. În zare încep să se profileze contururile creștelor împădurite. „Munții!” — exclamă într-un glas pionierii. Și bucuria lor este fără margini.

În față li se desfășoară bogatul și variatul tablou al Văii Prahovei, cu cabanele și vilele lui, cu fabricile și uzinele sale, cu orașele din defileul Bucegilor — adevărate perle.

— Ce minunată e Valea Prahovei! — spune Lucia Mocanu colegei sale mai mici, Liliana Maximenco. Și, cu un aer de cunoșcătoare, se oferă să-i dea câteva consultații geografice.

Popas la Sîncă. „Perla Carpaților” i-a întâmpinat pe micii excursioniști cu pitorescul său caracteristic. Se vizitează Muzeul Peleş și Uzinele metalurgice. Apoi, călăuziți de profesorul de educație fizică, pionierii iau cu asalt Bucegii.

— Totul e încîntător — ne spune pioniera Gabriela Manea de la Școala de 8 ani nr. 128. Urcușul, cărările umbrite, poie-

nițele cu flori și fraği, șopotul de izvoare și ferigele.

Iarși în mașini, spre Brașov, după un scurt popas la Predeal. Pionierii se joacă de-a telefonul fără fir. Ce mai rise!e! Sanda Stancu, Dan Enescu, Magda Enculescu și alți pionieri au improvisat ad-hoc un cor. Și parcă întreaga vale răsună de cîntecele lor pionierești.

În continuarea pionierii au vizitat Brașovul — orașul unde se fabrică tractoare și autocamioane — stațiunea de odihnă Tașnad, Izvorul Mureșului; și au ajuns la Lacul Roșu. Aici au privit cu emoție imensul ochi strălucitor de apă — lacul rezultat dintr-o prăbușire calastrolală de pămînturi, care a înghițit odinioară păduri întregi. Apoi au trecut în marș pionieresc prin Cheile Bicazului și zidurile de piatră le-au dat fiori de uimire.

În sfîrșit, Bicazul. Oprite de baraj, apele rezezi și turburi ale Bistriței rotesc către soare oglinda lacului pe care, tîind apa în unghiuri ascuțite, se avîntă vaporase și șalupe-taxi. Lacul Bicazului și-a uimit vizitatorii cu culoarea lui uimitor de limpede, adăugînd elanului care i-a adus pînă aici încîntarea în fața unei frumuseți nebănuite.

Urmează apoi vizitarea Hidrocentralei „V. I. Lenin”. Pionierii sînt atenți la explicații și imaginația lor vede încă Bistrița care, cu cîțiva ani în urmă, era folosită numai pentru a transporta bușteni cu plutele. Iar profesorii le explică pionierilor că, în așezările risipite pe văi, oamenii, care-și scriu, conduși de partid, o nouă istorie, au abia azi parte de bogățiile și frumusețile acestor meleaguri.

„Pionierii au pornit înapoi spre București. Dar impresiile culese în excursie vor rămîne neșterse în amintirea lor. Ei au întîlnit preluțîndeni pecelea omului contemporan care a înălțat baraje, a tăiat drumuri prin stîncă, a îmblînzit apele, a ridicat orașe noi — și toate acestea au făcut să fie mai intense, mai profunde, sentimentele lor de dragoste față de patria noastră, posesoare a unor frumuseți unice.

ADRIAN VASILESCU

★

Într-o dimineață însoțită au părăsit Capitala, cu un tren special, 72 de elevi de la 3 școli medii din raionul 16 Februarie și 20 de elevi ai școlii

profesionale de meserii de pe lângă uzinele „Semănătoarea”. Plecau în drumeție spre pitoreștile locuri ale Munților Apuseni.

Primul popas l-au făcut la Turda. Devenit în anii puterii populare a puternic centru industrial, Turda i-a atras pe elevi prin măreția construcțiilor sale industriale ce domină împrejurimile. Atît la „Turdeana” cît și la fabrica de ciment „Victoria socialismului” sau la uzinele chimice, excursioniștii au primit explicații amănunțite în legătură cu procesul de producție, cu activitatea muncitorilor. Apoi, în drum spre Muntele Găina, ei au vizitat cîteva gospodării colective cu faimă în regiune, ca de pildă G.A.C. „Mihai Viteazul”.

Avînd la dispoziție mașinile O.N.T.-ului, elevii au pornit apoi de-a lungul Văii Arieșului spre inima Munților Apuseni. Popasurile făcute în diverse sate de moți le-au dat posibilitatea să cunoască pe harnicii locuitori ai Țării Moților, transformările petrecute în viața lor în anii puterii populare. Ascultînd relațiile profesorului de istorie, copiii au înțeles și mai bine însemnătatea acestor transformări, puțînd compara traiul nou ce prinde rădăcini în satele moștești cu viața întunecată pe care au dus-o ele în trecut.

În comuna Cărpiniș excursioniștii s-au oprit la locul unde s-a născut Cloșca, iar în comuna Avram Iancu au vizitat casa memorială care păstrează amintirea neînfricatului luptător. La Detunata și Scărișoara, profesorul de științe naturale le-a explicat „pe viu” cum s-au format peșterile, cum au luat naștere stalactitele și stalagmitele, originea ghețarului din Munții Apuseni.

Una din nopți, cei 72 de excursioniști au petrecut-o la poalele Muntei Găina, iar a doua zi au fost prezenți la tradiționalul tîrg, care acum și-a schimbat semnificația, devenind o sărbătoare a tinereții, un prilej de cunoaștere a tinerilor din Munții Apuseni.

Excursia făcută de elevii bucureșteni în Munții Apuseni s-a dovedit a fi tot atît de plăcută pe cît a fost de instructivă și interesantă.

STELIAN CINCA

Colocviu pe malul mării

„Ce minunat tablou! Sute de trupuri de copii întinse pe plaja aurie, în bătaia caldă a razelor de soare. Cînd au sosit pionierii de serviciu cu gustarea s-au adunat în cîteva clipe toți, pe grupe și detașamente. Disciplina pionierească nu e... în vacanță! Și, în timp ce copiii serveau veselii gustarea, am stat de vorbă cu tov. Stelian Băluță, directorul taberei, un tînar învățător care vorbește cu o deosebită pasiune despre copii.

— Aceasta este cea de a doua serie de pionieri din tabăra noastră. Primii au fost din regiunea Galați; aceștia sînt din regiunea Ploiești. În cea de-a treia serie vor sosi pionieri din regiunea Bacău.

Micii ploieșteni sînt împărțiți în nouă detașamente, alcătuite din 18 grupe. Primul punct din programul lor îl constituie, firește, plaja și baia în mare. De altfel, priviți-i!

Într-adevăr pionierii, care își terminaseră gustarea, se îndreptau veseli spre mare. Într-o clipă mingile au început să zboare deasupra valurilor înspumate.

Pe chipurile copiilor care se strigă voioși unul pe altul, se joacă în apă, rîd, cîtești numai bucurie și sănătate. După cîteva minute baia se termină, și iată-i din nou întinși pe nisipul auriu.

Întrebat convorbirea cu directorul taberei și începem colocviul nostru la malul mării, colocviu cu o singură, dar atît de cuprinzătoare întrebare: „Ce vă place mai mult în tabără?” Dumitrache Aurora, elevă în clasa a V-a la Școala de 8 ani nr. 2 din Tîrgoviște: „Întîlnirea cu marea și plaja!”

Popescu Mirela, elevă în clasa a VI-a la Școala de 8 ani din comuna Cerașul, raionul Teleajen: „Mă aflu pentru prima oară într-o tabără. Îmi place foarte mult aici. Îmi plac mai cu seamă nesfîrșitele întinderi de ape ale mării. Mi-am făcut și noi prietene: Constanța Ionescu din Tîrgoviște, Liana Șerbănescu din Ploiești...”

Șoiman Mariana, elevă în clasa a VI-a la Școala de 8 ani din Slănic Prăjani: „N-am să uit niciodată senzația organizată de noi. Atunci, cîntînd la concurs melodia populară „Vino

maică de mă vezi” — cu care am luat premiul întîi (un vaporas) — am fost acompaniată de îndepărtatul vîiet al mării.

Pantili Dumitru, elev în clasa a VI-a la Școala medie nr. 3 din Ploiești (cunoscut în tabără sub denumirea de „Centrul înaintaș”): „Îmi plac cel mai mult baia în mare și competițiile sportive pe care le organizăm. Sub denumirea de „Petrolul-Schitu”, echipa de fotbal a taberei noastre a jucat cu formația taberei pionierilor bucureșteni, care și-au intitulat echipa „Rapid-Costinești”. Și în mai toate meciurile a cîștigat „Petrolul”. Dar în cadrul Spartachiadei taberei nu s-a jucat numai fotbal. Am avut și întreceri de atletism, precum și două concursuri de orientare turistică”.

Mihăiescu Nicolae, elev în clasa a II-a la Școala de 8 ani nr. 1 din Tîrgoviște. (Mezinul taberei — un băiat vesel, cu părul blond, fața rotundă și ochii albaștri): „Îmi plac și plaja, și marea, îmi place mîncarea, îmi plac excursiile și... corăbioara pe care am cumpărat-o pentru tătucu!”

Ologeanu Daniela, elevă în clasa a IV-a la Școala de 8 ani nr. 1, din Tîrgoviște: „Și prietena mea cea mai bună mi-a trimis o scrisoare în care mi-a pus aceeași întrebare. O să vă dau același răspuns pe care i l-am dat și ei: totul îmi place aici în tabără! Careul de dimineață, cînd ni se anunță programul de peste zi, plaja, apa... totul, fiecare clipă petrecută aici în frumoasa noastră tabără”.

„Pe litoral, umbrele înserării sosesec de undeva, din largul mării. Pe plajă se înalță limbile galben roșietice ale focului de tabără. Are loc serbarea de la sfîrșitul celor două săptămîni rezervate fiecărei serii. Din piepturile pionierilor și școlărilor răsună puternic un cîntec drag, purtat pe aripi de vînt pînă departe, pe țărmul mării!”

„Mulțumim din inimă partidului...”

Și în fiecare cuvînt în fiecare vers, copiii pun întreaga lor recunoștință, toată căldura inimii lor.

C. IOAN

Zile de neuitat

În fiecare dimineață, înălțarea drapelului tricolor al taberei este întîmpinată cu exclamații de bucurie de glasurile argintii ale celor peste 200 de pionieri și școlari veniți la odihnă în frumoasa localitate Bistrița. Copiii din raioanele Cîmpeni, Dej și Huedin, fii de mineri, de muncitori forestieri și de colectiviști, participă aici la minunate excursii, la jocuri, competiții sportive și focuri de tabără, asistă la filme și spectacole date special pentru ei, iau parte la întîlniri prietenești, bucurîndu-se de tot ce le oferă zilele de neuitat ale vacanței.

Tabăra este dotată cu tot ce e necesar bunei desfășurări a programului, începînd de la materialele sportive pînă la cele mai noi reviste și cărți pentru copii și tineret.

Directorul taberei, întreg personalul se străduiesc permanent ca zilele petrecute de elevi să fie cît mai bogate în activități educative și plăcute. Și izbutesc din plin, după cum o arată chipurile voioase ale copiilor. Iată ce scrie părinților săi unul

durile, cîntecele, prietenii. Masa e foarte bună. Mîncăm tot. Tovarășii profesori și instructori sînt tot timpul în mijlocul nostru, ne îngrijesc cu drag. La început mi-a fost tare dor de voi. Acum parcă aș vrea să stau aici, în tabără, toată vacanța”.

Impresii asemănătoare se pot citi pe toate ilustratele și cărțile poștale trimise de copii acasă, celor dragi.

Jurnalul de tabără este și el o mărturie a activităților interesante desfășurate de copii. Iată, de pildă, filmul unei zile: „Ziua de astăzi a fost plină de bucurie, voie bună și surprize. Dimineața am fost la filmul „Balada Soldatului”. Ne-a plăcut foarte mult. Apoi s-au organizat excursii-ghicitoare pe detașamente. S-a evidențiat detașamentul nr. 2. După masă au avut loc jocuri sportive și distractive și o întrecere de fotbal pe detașament. Au jucat cei din Dej cu cei din Huedin”.

Multe asemenea zile frumoase trăiesc copiii ce-și petrec vacanța în tabăra de la Bistrița. Pentru fiecare în parte, zilele de ta-

Studii și articole în sprijinul profesorilor de limba română

Limbă și literatură, publicația Societății de științe istorice și filologice din R.P.R., a sosit cu încă un număr, al cincilea, intrat de curând în librării. Volumul atrage din primul moment atenția prin masivitate (peste 400 de pagini — în 8°) și prin varietatea domeniilor abordate de colaboratori (cercetări de limbă, istorie literară, teorie literară, folclor etc.), răspunzând celor mai felurite preocupări filologice, mai ales ale cadrelor didactice de specialitate din învățământul mediu și superior.

Partea rezervată lucrărilor de limbă — și, în același timp, volumul — se deschide cu studiul **Etape în dezvoltarea artistică a limbii române**, semnat de academicianul Tudor Vianu. Continuând seria cercetărilor valoroase întreprinse de autor în sfera stilisticii literare, în special pe cele din **Arta prozatorilor români**, studiul menționează fixează, pe baza unor analize comparative, dezvoltarea limbii literare în decursul ultimilor 80-100 de ani în proza noastră, începând cu Negruzzi, Alecsandri, Filimon, Bolintineanu etc., trecând pe la Ion Ghica, Macedonschi, Delavrancea sau Iorga, spre a ajunge la Sadoveanu, Arghezi, Camil Petrescu, Geo Bogza sau Marin Preda. Alegerea judicioasă a formelor literare supuse analizei (dialogul, descrierea naturii, portretul, descrierea stărilor sufletești etc.) și a exemplurilor, claritatea până în adânc a analizei stilistice, precum și concluziile de toată însemnătatea trase din materialul comparat fac din acest studiu încă o contribuție de seamă a autorului la identificarea calităților estetice care, introducând treptat de scriitori, au dat limbii noastre valoarea unui „instrument suplu și ingenios al exprimării realității”.

Semnalăm apoi, din aceeași parte a volumului, cele două studii de gramatică, **Analiza gramaticală și contextul** (Gh. Bulgar) și **Locuțiunile adverbiale** (Gh. N. Dragomirescu), atât pentru interesul științific, cât și pentru utilitatea lor în munca practică a profesorilor de limbă română.

Partea rezervată lucrărilor de istorie literară, cea mai bogată, acoperă mai mult de jumătate din întinderea volumului. Aci se reliefează, ca o preocupare nouă a redacției, prezența citorva sinteze: o **Prezentare succintă a istoriei literaturii române**, însoțită de bibliografie (Emil Boldan), un rezumat recapitulativ al literaturii noastre dintre 1400—1780, **Literatura română în perioada feudală** (Al. Piru) și o privire de ansamblu asupra principalelor caracteristici ale mișcării literare din jurul lui 1848, **Curentul literar patruzecioptist** (G. C. Nicolescu). Aceste trei sinteze, semnate de specialiști din învățământul universitar, exprimă punctul de vedere contemporan, la zi, asupra dezvoltării literaturii noastre în diferite perioade și,

deocamdată, în lipsa Tratatului de istoria literaturii române, pot face măcar în parte și în linii foarte generale oficiul unor „îndrumătoare”, necesare mai ales profesorilor din școlile medii, cărora le înlesnesc orientarea didactico-științifică. Aceleiași necesități îi răspunde, cu toate că pornește din alte intenții, și articolul **Probleme actuale cu privire la reconsiderarea cronicilor** (Dan Simonescu).

Materialele contemporane ocupă, în raport cu cele privitoare la literatura trecutului, un loc necorespunzător, cum recunoaște autocritic și **Prefața** volumului. Pe lângă pasajele în care acad. Tudor Vianu se referă la prozatorii contemporani și pe lângă cele șase pagini sintetice despre literatura de după 23 August 1944 cu care se încheie articolul lui Emil Boldan, cităm **Contribuții la cunoașterea limbii și stilului lui T. Arghezi** (Const. Crișan), diluat și modest față de cele promise în titlu, apoi **Omul în lirica lui Demostene Botez** (Al. Husar), care prezintă cu justețe, convingător, dezvoltarea actuală a unor aspecte mai vechi din creația poetului, precum și cele două încercări, într-un fel gemene, intitulate **Reportajul literar** (Maria Georgescu) și **Mijloace artistice specifice reportajelor literare ale lui Traian Coșovei** (Simion Bărbulescu), dintre care acesta din urmă se hazardează în concluzia, prin nimic dovedită, că Traian Coșovei a deschis „o nouă etapă în evoluția reportajului literar” (p. 355).

Menționăm, în sfârșit, **Bibliografie eminesciană** (Grațian Jucan), cu lista cronologică a materialelor apărute în presă între 23 August 1944 și 30 iunie 1960 în legătură cu marele poet, precum și **Publicații progresiste sub îndrumarea și influența P.C.R. înainte de 1944** (George Sanda), care aduce date în legătură cu conținutul literar al presei menționate, legale, până în 1936. Nu e străin de actualitate nici studiul de folclor comparat **Variantele maghiare ale „Mioriței”** (I. Farago), interesant, realizat cu discernământ științific.

Noi lucrări pedagogice apărute în E. D. P.

În ultimul timp, Editura didactică și pedagogică a scos de sub tipar numeroase lucrări de literatură pedagogică și metodică. Au apărut astfel volumele: **Texte pedagogice alese**, de N. A. Dobroliubov, **Texte pedagogice alese**, de John Locke, **Articole**

Tot o problemă actuală, de astădată din domeniul limbii, întâlnim în articolul **Lingvistica și matematica** (Dumitru Musteșor), poate de prea mare concizie și care, după părerea noastră, dacă ar fi ținut seamă de cititorii cărora li se adresează publicația, ar fi trebuit să înceapă cu o expunere informativă asupra formelor contemporane de contacte concrete dintre cele două științe și numai după aceea să treacă la discuția teoretică asupra limitelor acestor contacte.

Volumul al cincilea din **Limbă și literatură** însumează un mare număr de lucrări care, inițial, sub înfățișarea unor comunicări, au fost prezentate și discutate în ședințele filialelor Societății de științe istorice și filologice din R.P.R. sau la sesiuni metodico-științifice interregionale ale societății, așa încât volumul reflectă îmbucurător, creșterea muncii membrilor acesteia, în mod deosebit a celor proveniți din rândurile profesorilor din învățământul de cultură generală. În schimb este mihnit de constatat, pentru o publicație a cărei preocupare este în toate chipurile **cuvântul**, că introduce la sfârșit o erată deosebit de mare, care, din păcate, poate fi continuată cu o și mai mare erată nemărturisită de redacție, din care dăm doar câteva mostre — „Contradicțiile din sinul clasei feudale este o altă particularitate a statului feudal...” (p. 145); „Date noi în literatura cu biografia lui I. Budai Beleanu...” (p. 183, nota 2); o notiță despre Heinrich Heine, în 1931, este publicată „...cu ocazia împlinirii a 60 de ani de viață” (p. 308); „...munca ei supraomenească a cărui rod i se răpea aproape în întregime...” (p. 208) etc. etc. — destule și acestea câteva spre a dovedi lipsa de deferență față de limba pe care o cultivă.

Înmănunchind numeroase studii și articole valoroase, volumul V al publicației „Limbă și literatură” constituie un sprijin efectiv în munca profesorilor de limba română.

MIRCEA BRĂTUCU

O carte pentru tinerii pescari

La răspîndirea tot mai largă în rândurile tineretului a pescuitului sportiv cu undița, cartea recent editată de A.G.V.P.S. aduce un aport prețios.

În stil simplu, prietenesc, autorul sfătuiește pe începători subliniind totodată latura educativă și frumusețea pescuitului cu undița.

Elevii și cei care-i îndrumază pot găsi în carte considerații științifice despre pești și obiceiurile lor, despre uneltele necesare pescuitului sportiv și despre tehnica propriu-zisă a acestuia. Un întreg capitol, intitulat „Atelierul mîinilor îndemnate”, este consacrat confecționării, păstrării și reparării uneltelei mai simple.

Șezătoare literară în tabăra locală a Școlii de 8 ani din comuna Păușă, regiunea Argeș

Îndrumător pentru admiterea în școlile tehnice și școlile de maiștri

A apărut îndrumătorul pentru admiterea în școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, pe anul școlar 1962—1963.

El cuprinde condițiile de admitere pentru școlile tehnice și școlile de maiștri, cu indicațiile necesare în ce privește condițiile de primire, obiectele

de examene pe specialități, data ținerii examenelor etc.

De asemenea, sînt indicate școlile cu specialitățile respective, pe orașe și regiuni.

Îndrumătorul poate fi consultat la școlile medii, la școlile tehnice și tehnice de maiștri.

Bibliografie

A apărut de curînd **REVISTA DE PEDAGOGIE**, nr. 6/1962.

Revista se deschide cu editorialul **Lenin și educația morală a tineretului**. La rubrica „Studii și cercetări” sînt cuprinse articolele **Internatul și rolul său educativ în școală** de Ștefan Birsănescu, Vasile Bunescu și Gheorghiu Fleancu, **Despre conținutul educativ al lecțiilor de Ion Birna și Stela Predescu**, **Dezvoltarea spiritului de inițiativă al școlărilor în procesul activității pionierești** de Virgil Caraba, **Cu privire la metodică examenului de maturitate** de Cornelia Dimitriu și **Aspecte ale concepției pedagogice a lui J. J. Rousseau** de Ion Stanciu.

Rubrica intitulată „Consultații — Discuții — Cronică” include articolele: **Este necesară o programă a muncii educative în școală?** de Stelian Marinescu. **Cu privire la caracterul de sistem al muncii dirigintului de O. Șăfran**, **Caracterizarea personajelor pozitive din literatura noastră actuală**, mijloc important de educare comunistă a elevilor de Alexandru Bojin, **La a 40-a aniversare a creării Uniunii Tineretului Comunist din România**, de Ion Vilciu.

La rubrica „De peste hotare” se publică articolul **Problemele educației comuniste oglindite în revista „Kommunist”** de Constanța Sorik.

Rubrica „Critică și bibliografie” prezintă articolele: **O prețioasă lucrare pentru cadrele didactice de G. F.**; **Disciplina în școală** de Miron Ionescu și **Regulamentul privind organizarea „Lecturilor pedagogice”**.

De curînd au apărut **ANALELE ROMÎNO-SOVIETICE**, seria **Pedagogie-Psihologie**, nr. 2 din 1962.

Rubrica „Teoria și practica pedagogică” cuprinde articolele **Hotărârile Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. și sarcinile științei pedagogice** de N. K. Goncarov, **Unele probleme ale educației estetice** de T. D. Polozova, **Un eficient mijloc educativ** de V. Korotova.

Din capitolul „Studii și cercetări de psihologie” menționăm

articolele: **Compararea grafică a modului logic posibil cu cel real de rezolvare a problemelor** de A. N. Sokolov, precum și articolul lui E. K. Jukov și I. Z. Zaharian, intitulat **Cu privire la mecanismele fiziologice ale actelor voluntare**.

Probleme interesante sînt dezbătute în articolul semnat de Gh. Zapan, intitulat **Unele considerații cu privire la legea pavloviană a forței excitantului condiționat**.

Revista publică, de asemenea, o bibliografie cu tema **Particularitățile muncii în școlile serale din U.R.S.S.**

REVISTA DE REFERATE din literatura sovietică de specialitate, seria **Pedagogie-Psihologie**, nr. 7 din 1962 cuprinde numeroase referate asupra unor articole care tratează probleme importante și actuale ale învățămîntului sovietic.

Numărul cuprinde referate și indicații bibliografice asupra articolelor apărute în numeroase reviste sovietice, dintre care amintim: **Doșkolnoe vospitanie** nr. 4/1962, **Narodnoe obrazovanie** nr. 3/1962, **Profesionalno-tehniceskoe obrazovanie** nr. 3/1962, **Șkola-internet** nr. 2/1962, **Sovetskaia pedagogika** nr. 3/1962, **Vestnik visse skoli** nr. 3/1962, **Voprosi psihologii** nr. 1/1962 ș.a.

Materialul, grupat pe domenii mari de activitate, se adresează cadrelor didactice din învățământul superior și mediu, precum și studenților din instituții și facultăți.

Astfel, se prezintă referate privind articole închinăte unor probleme teoretice generale ale pedagogiei, unor probleme teoretice în legătură cu educația comunistă, unor probleme de metodică etc. Printre acestea cităm **Activitatea școlilor satești în lumina sarcinilor noi puse de Partidul Comunist în fața agriculturii**, **Unele probleme ale educației morale a adolescentului în spiritul codului moral al constructorului comunismului**, **Pregătirea psihologică și practică a copiilor pentru muncă etc.**

Festivalul de la Helsinki Sărbătoarea tinereții

Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților au devenit o tradiție scumpă tinerei generații a lumii, născută din dorința tinerilor de a se cunoaște, de a se apropia, de a întări unitatea lor în lupta pentru pace și un viitor mai bun. Mari sărbători ale cîntecului, dansului, bucuriei de a trăi, ele sînt de aceea și manifestări ale năzuinței de pace a unei generații ce dorește să fie ferită de ororile războiului. Festivalul de la Helsinki, ca și toate Festivalurile internaționale ale tineretului și studenților, a fost o vibrantă manifestare a speranțelor și aspirațiilor pașnice ale generației tinere, a hotărîrii sale de a lupta alături de toate popoarele lumii pentru ca omenirea să fie eliberată de primejdia unui nou caotism.

În cifre, bilanțul marilor manifestări organizate anul acesta la Helsinki atestă nu numai succesul cu totul deosebit al celui de-al 8-lea Festival Internațional al Tineretului și Studenților, ci demonstrează totodată contururile unei sărbători a tinerei generații care va intra fără îndoială în istoria marilor întruniri tinerești ale veacului nostru. Cei 18.000 de tineri participanți la festivalul de la Helsinki au reprezentat 1.500 de organizații tinerești, cu 300 mai mult decît la trecutul festival de la Viena.

Ca și celelalte mari manifestări tinerești internaționale, Festivalul de la Helsinki s-a caracterizat nu numai prin sute de spectacole, nenumărate competiții sportive, întreceri artistice etc., ci a prilejuit și luări de contact deosebit de utile, discuții și întâlniri de natură să lămurască multe probleme care frământă pe cei tineri.

Colocviul conducătorilor organizațiilor de tineret participante la Festival, în cadrul căruia s-au discutat problemele păcii și independenței naționale, întîlnirea deputaților din diferite țări ale lumii care au participat la Festival, întîlnirea tinerilor economiști, discuția celor 200 de elevi din toate colțurile lumii despre situația din școlile lor, zecile de întîlniri pe profesii, sutele de manifestări artistice și sportive, vizitarea unor întreprinderi și cluburi din capitala Finlandei și a unor localități din împrejurimi, atît de interesantele întîlniri cu Iuri Gagarin, marele pionier al cosmonauticii, pasionantele întîlniri între reprezentanții tineretului din cele mai diferite țări ale lumii, numeroasele seminarii, discuții, dezbateri pe cele mai actuale probleme ale tinerei generații, vizitarea celor aproape 30 de expoziții deschise în cadrul Festivalului, marea conferință organizată cu sprijinul U.N.E.S.-C.O. despre valorile culturale care interesează tineretul din Orient și Occident, o impunătoare manifestare de solidaritate cu lupta poporului spaniol pentru democrație — iată, luate într-o ordine întâmplătoare — doar cîteva din sutele de manifestări care au avut loc zilele trecute în capitala Finlandei și care dovedesc dimensiunile cu totul deosebite ale celui de al 8-lea Festival Internațional al Tineretului și Studenților.

În multitudinea manifestărilor cuprinse în agenda festivalurilor vrem să marcăm aici locul deosebit pe care l-au ocupat acțiunile legate de dezbaterile diferitelor probleme de învățămînt. Un

rol deosebit l-a avut din acest punct de vedere seminarul consacrat temeii „Principiile democratizării învățămîntului și adaptarea lui la cerințele epocii noastre”. Reprezentanții a 75 de organizații studențești din lumea întreagă au luat parte, în cadrul acestui seminar, la discuții interesante, vii, pătrunse de un înalt simț al responsabilității cu privire la problemele învățării, la pregătirea pentru viață a tinerei generații a lumii.

Un scurt film al problemelor dezbătute în acest seminar este pe deplin edificator cu privire la larga gamă de probleme dezbătute. Rosas Ribeiro — reprezentant al Uniunii Naționale a Studenților din Brazilia — a arătat în cifre și fapte semnificative condițiile vitrege în care se dezvoltă învățămîntul brazilian, dificultățile pe care le întâmpină studenții brazilieni în lupta pentru însușirea unei calificări superioare. Deosebit de interesantă a fost expunerea reprezentantului Uniunii generale a studenților din Africa Neagră, R. Vieira, care a arătat, pe baza unei serii de exemple concrete, ce a însemnat în domeniul învățămîntului misiunea „civilizatoare” a colonialismului. Faptul că 97 la sută din populația Angolei, 98 la sută din populația Mozambicului, 99 la sută din populația Guineei portugheze sînt analfabeți, demonstrează fără putință de tăgadă groaznică situația a învățămîntului în țările coloniale. R. Vieira a subliniat în cuvîntul său că studenții acestor țări sînt conștienți de rolul pe care-l au în lupta pentru eliberarea popoarelor lor de sub oprirea colonialistă — condiție primordială în realizarea unui învățămînt democratic național.

„Noi, studenții din Africa occidentală — a spus în seminar V. Vedzi, reprezentantul Uniunii Generale a Studenților din Africa Occidentală — înțelegem democratizarea învățămîntului în strînsă legătură cu rezolvarea revoluționară a situației anacronice din țările noastre. Pentru popoarele din Africa, dreptul la învățatură este un deziderat dintre cele mai acute, eliberarea din ignoranță fiind una din căile spre eliberarea de aspirare”.

În cuvîntul lor, reprezentanții studenților din Finlanda, Sudan, Bulgaria, Uniunea Sovietică, Tunisia, Iugoslavia, Argentina, Porto-Rico, India, Japonia, Siria au subliniat marea importanță a problemelor discutate în seminarul consacrat democratizării în-

vățămîntului, relevînd contribuția studenților la dezvoltarea învățămîntului și la adaptarea lui la cerințele epocii noastre.

Cu mult interes au ascultat participanții la discuțiile din seminar cuvîntul tov. Alexandru Ignat, secretar al Consiliului U.A.S.R., care a vorbit despre caracterul profund democratic al învățămîntului nostru, despre contribuția sa la pregătirea sutelor de mii de specialiști necesare dezvoltării științei și culturii din patria noastră.

În ansamblul său, seminarul consacrat problemelor democratizării învățămîntului a fost nu numai un fructuos schimb de opinii, ci și o manifestare care atestă hotărîrea tinerei generații de intelectuali ai omenirii de a-și dăruia toate forțele pentru progresul omenirii.

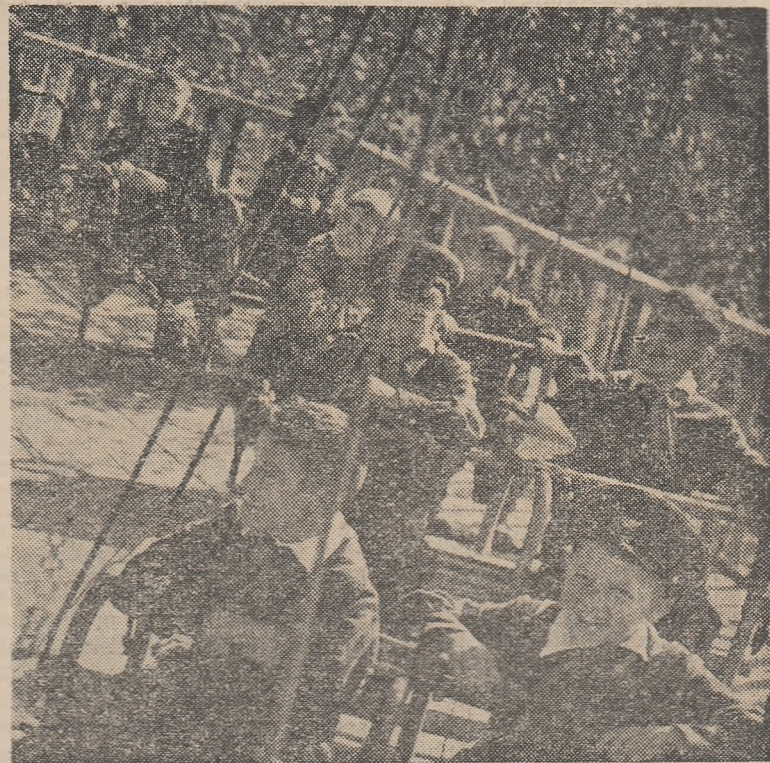
Educat în spiritul învățării marxist-leniniste, al internaționalismului proletar, al solidarității cu tinerii din lumea întreagă care luptă pentru apărarea păcii, tineretul român a participat cu entuziasm la marea sărbătoare de la Helsinki, a transmis marii întîlniri a generației tinere mesajul lui plin de căldură. Delegația tineretului din R.P.R. și-a adus din plin contribuția la reușita Festivalului de la Helsinki. Cifrele sînt pe deplin elocvente și în această privință. Solii noștri au avut întîlniri cu delegații ale organizațiilor de tineret și studenți din peste 40 de țări de pe toate continentele, au susținut referate și au intervenit în dezbaterile a 14 seminarii și colocvii. Ei au prezentat cu un remarcabil succes 17 spectacole, au cucerit în întrecerile artistice 16 medalii de aur, 7 medalii de argint, 5 medalii de bronz, 85 diplome de laureați, 4 diplome de mențiuni, iar în întrecerile sportive 6 medalii de aur, 10 medalii de argint și 4 medalii de bronz.

Pe toate meridianele globului circula în zilele acestea trenurile ce duc spre casele lor pe miile de tineri care au participat la Festivalul de la Helsinki și care poartă cu ei în patrie nu numai amintiri de neuitat, ci și hotărîrea de a lupta necontenit pentru pace, pentru a zădărnici încercările cercurilor imperialiste agresive care rîvnesc să-i folosească drept carne de tun în războaie.

S. IOACHIM

Moment din zilele Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Helsinki

Școlari sovietici în vacanță

ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU TOȚI

Cînd Iuri Gagarin a săvîrșit istorica sa faptă de eroism — primul zbor în Cosmos — în ziarele occidentale a apărut știrea „senzațională”: „Eroul sovietic nu este fiul unui țaran, așa cum a anunțat Moscova. El este urmașul direct al unei cunoscutre familii aristocratice din istoria Rusiei, al Gagarinilor, care se trag de la cneazul Vsevolod Bolșoie Gnezdo, adică din secolul al XI-lea”. Această „descoperire” bizară a distrat mult la timpul său pe oamenii sovietici. Și, bine înțeles, de această trăznaie au ris mult și concetățenii cosmonautului. Adevărata genealogie a lui Iuri Gagarin — nepotul unui muncitor din Petersburg și fiu de lemnar — era cunoscută tuturor.

Nu ne-am fi încumetat să rămîm timp cititorului amintindu-l despre acest episod anecdotic în legătură cu scorneala presei burgheze dacă această știre „senzațională” nu ar fi reflectat încercările presei burgheze de a ascunde opiniei publice faptul că în țara constructorilor comunismului toți fiii muncitorilor și țaranilor se bucură de o înaltă pregătire științifică și tehnică, pregătire care a făcut ca primul zbor al omului în Cosmos să fie realizat de un cetățean al Uniunii Sovietice.

Cunoștințe pentru toți oamenii fără excepție! Acest principiu al comunismului științific și-a găsit o strălucită realizare în U.R.S.S., țara care a depășit, în ceea ce privește nivelul dezvoltării învățămîntului și științei, țările capitaliste cele mai înaintate.

Cînd în octombrie 1957 din Cosmos s-au auzit semnalele primului satelit artificial al Pămîntului, Occidentul a fost nevoit să recunoască că sistemul de învățămînt și de cercetări științifice din Uniunea Sovietică este cel mai bun din lume. Succesele importante obținute de U.R.S.S. în principalele ramuri ale științei și tehnicii, care au urmat după aceea rînd pe rînd, au confirmat și mai convingător acest lucru.

În prezent, în Uniunea Sovietică, 40 la sută din totalul muncitorilor și 23 la sută din totalul țaranilor au studii medii și superioare. Fiecare al 4-lea om sovietic învață. Numărul școlilor de cultură generală este de 224 000 și al elevilor din aceste școli — de 36 186 000.

În U.R.S.S. există 3 328 școli medii tehnice și alte școli medii de specialitate în care învață peste 2 000 000 de tineri. În Rusia veche nu erau decît 450 de instituții de învățămînt de acest tip, cu 54.300 de elevi.

O realizare remarcabilă a orînduirii sovietice în domeniul în-

vățămîntului este crearea unei uriașe rețele de instituții de învățămînt superior. În acest domeniu superioritatea socialismului asupra capitalismului este atît de grăitoare încît nimeni, pare-se, nu se mai încumetă s-o pună la îndoială. În U.R.S.S. există 739 de instituții de învățămînt superior (inclusiv 40 de universități), iar numărul studenților din aceste instituții de învățămînt superior este de 2 400 000. În ultima vreme, instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică sînt absolvite în fiecare an de aproximativ 350 000 specialiști cu înaltă calificare, dintre care peste 100 000 sînt ingineri (de trei ori mai mulți decît în S.U.A.).

Unul dintre principiile umanitare ale socialismului este crearea condițiilor egale pentru toate naționalitățile în ce privește accesul spre învățămînt. Dacă înainte de revoluție pe teritoriile Kazahstanului și Asiei Centrale nu exista nici o instituție de învățămînt superior, în prezent în republicile unionale cazăhă, uzbekă, kirghiză, tadjikă și turkmenă funcționează 76 de instituții de învățămînt superior, în care învață 225 000 de studenți.

Răspîndirea învățămîntului în masă a fost condiția principală care a permis Uniunii Sovietice să creeze înaintea celorlalte state un aparat unic de cercetări științifice corespunzător cerințelor actuale și să-l asigure cu cadre de oameni de știință. În prezent, în U.R.S.S. funcționează 3 828 instituții de cercetări științifice, iar numărul lucrătorilor științifici din aceste instituții este de 354 000 oameni.

Uniunea Sovietică a început construirea desfășurată a societății comuniste. În comunism toți membrii societății, fără excepție, vor putea să-și însușească nu numai studiul medii, dar și, dacă doresc, studii superioare.

În anii următori, în U.R.S.S. se va face un pas important înainte pe calea dezvoltării continue a sistemului de învățămînt. Astfel, încă în anul 1965 numărul elevilor din clasele superioare ale școlilor medii va fi de 4,6 milioane oameni, adică cu 2,6 milioane mai mulți decît în prezent. Față de nivelul actual numărul studenților din instituțiile de învățămînt superior se va dubla.

O atenție deosebită se acordă educației estetice a oamenilor muncii, studiului temeinic al literaturii beletristice, muzicii, picturii etc.

În societatea viitorului cultura multilaterală completă va deveni un fenomen tot atît de obișnuit cum este astăzi pregătirea profesională.